குமரன்.

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு —திருக்குறள்.

சதங்கை கூ (9) காரைக்குடி பிரமோதூத-ஹு தை-மீ மணி எ (7)
1931 சன - பிப்

காதலுங் கட்டுப்பாடும்.

நாடகத்தில் காவியத்தில் காதலென்றால்
நாட்டினர்தாம் வியப்பெய்தி நன்றாம் என்பர்
ஊடகத்தே வீட்டினுள்ளே கிணற்றோரத்தே
ஊரினிலே காதலென்றால் உறுமுகின்றார்
பாடைகட்டி அதைக் கொல்ல வழிசெய்கின்றார்
பாரினிலே காதலெனும் பயிரை மாய்க்க
மூடரெலாம் பொறாமையினால் விதிகள் செய்து
முறைதவறி இடரெய்திக் கெடுகின்றாரே.

—பாரதியார்.

நாடகசாலையில் நாயகனும் நாயகியும் காதல் உரையாடும் போது எல்லாரும் பார்த்து 'ஆஹா!' என்று சொக்குகின்றனர். ராமனும் சீதையும் தோள்மேலே கைபோட்டு அன்றிலும் பேடும் போல் காதலில் திளைத்தார்கள் என்று புராணம் படிக்கும்போது 'ஆஹா என்ன காதல்!' என்று மகிழ்கிறார்கள். அது கண்ணுக்கு முன்னாலே ஆணும் பெண்ணுமாக வந்தால் வயிற்றெரிச்சல் பிடுங்குகிறது. இதுதான் தற்காலத் தமிழ் நாட்டின் நிலை. ஏட்டிலே கேட்கப்பிரியம். வேஷம்போடும்போதும் பிரியம். ஆனால் மகனும் மருமகளும் காதலின்பம் துய்த்தால் அடிவயற்றில் பற்றுகிறது. அடுத்தவீட்டில் காதல்வாழ்வுதோன்றினால்பொறுக்கமுடியவில்லை. நாட்டில் காதல் தோன்றாமல் தொலைக்க மூடமக்கள்விதிகள்செய்து மடிகிறார்கள் என்றுபாரதியார் கூறுகிறார். தனக்குக் காதல்வாழ்வு

வாழமுடியவில்லை. ஆதலால் மற்றவர் வாழ்வதில் பொருமைகொள்கிருன். ஏட்டிலும் கூத்திலும் பொய்க்காதலாதலால் பொறுத்துக்கொண்டு 'ஆஹா!' என்கிருன். அனுபவத்தில் மற்றவன் அடையும்போது தாங்கமுடியவில்லை. இதை வாலிபர்களும் வாலிபப் பெண்களும்உணரவேண்டும் காதல் கலவாவிட்டால் வாழ்வில்சத்தில்லை. சத்தில்லாத வாழ்விலிருந்து இன்பத்தை எதிர்பார்ப்பது பட்டமரத்தில் பலனை யெதிர்பார்ப்பது போலவே இருக்கும்.

சைவர்களும் சுயமரியாதை இயக்கமும்.

தமிழ் நாட்டில் சுயமரியாதை இயக்கமானது காட்டுத்தீயைப்போல் பரவி வருகின்றது. இதன்வேகத்தைக் கண்டு சைவ மெய்யன்பர் பயப்படுகின்றனர். வேதம் சாஸ்திரம் புராணம் இதிகாசம் முதலிய நூல்களையும் அழித்துப் புராதனமான வழக்கங்களையும் தொலைத்து மதத்தையும் வீழ்த்தி விடுமோ என்று பயப்படுகின்றனர். இப்படிப் பயப்படுவதற்கு முக்கியமான காரணம் எல்லாம்வல்ல கடவுளிடம் தீவிரதர நம்பிக்கை இன்மையேயாகும். இவ்வுலகில் நடைபெறும் எல்லாக் காரியங்களையும் கடவுள்தான் தோற்றுவிக்கிருரென்பதிலும் அவைகள் இயங்குவதும்வளர்வதும் அழிவதும் அந்தப்பரம்பொருளானசிவபெருமானின் திருவருளின் செய்கையினுலேயே யென்பதும் சைவப்பெரியோர் துணிபு. பெரியோரால் வரம்பிடப்பட்ட இக்கொள்கையில் நம்பிக்கையில்லாதவரே இயக்கங்களைக் கண்டு மிரண்டு சண்டை தொடங்குவர். சைவ சமயப் பெரியாராகிய பல ஆசிரியர் இவ்வுண்மையை உணர்ந்தார்களாயினும் முக்குண வசத்தால் மோதுண்டு மற்ற மதத்தினருடன் போர் தொடுத்திருக்கின்றனரென்பதையும் நாம் உணரவேண்டும். ஆனுல் அப் போராட்டத்தினுல் சைவசமயத்திற்கு எவ்வித நன்மையுங் கிடைக்கவில்லை. பலவகையான தோல்வியே வந்திருக்கிறதென்னலாம். புத்தர்களுடனும் சமணர்களுடனும் சண்டையிட்டுக் கொடுமை செய்ததனுல் சைவசமயத்திற்கு உண்மையான வெற்றி எதுவுங் கிடைக்கவில்லை. சமணரை ஆயிரக்கணக்காகக் கழுவேற்றியதனுல் சைவசமயம் வளர்ந்தோங்கிவிடவில்லை. அதன்

பயனுக சமணசமயம் ஒழிந்துபோகவுமில்லை. அப்படியே புத்த மதத்தினரை இந்தியா தேசத்தில் இல்லாதபடி பலர் சேர்ந்து ஒழிக்க முயன்றதன் பயனுக நாடு முற்றும் சைவசமயமாகத் திகழ்கிறதோ? இல்லை. வெளியேற்றப்பட்ட புத்தமதமானது சீன ஜப்பான் சயாம் போன்ற தேசங்களில் புகுந்து அந்நாடுகளை உலகத்தின் உயர்மணிகளாகச் செய்து 60 கோடி மக்களைத் தனதாகக் கொண்டு மிளிர்கின்றது. சமண மதத்தையும் புத்த மதத்தையும் போராடி ஒழிக்க முன்னின்ற சைவமதம் தன்னிடமிருந்த மக்களிற் பெரும்பகுதியினரை வைணவ மதத்திற்குக் கொடுத்துவிட்டதோடுமட்டுமல்லாமல் மகமதிய மதத்திற்கும் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கும் நாள்தோறும் அனுப்பிக்கொண்டிருப்பதையுங் காணலாம். சைவசமயமானது பார்ப்பனருடைய பலவகைப்பட்ட பித்தலாட்டங்களிலிருந்து விடுபடும் நோக்கங் கொண்டதாகும். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் போன்ற சமயாச்சாரியர்களாலும் சேக்கிழார் போன்ற அடியார்களாலும் சைவசமயத்தில் சமூக சீர்திருத்தக் கொள்கைகள் பொருத்தப்பட்டன. அவை நேராக வளர்ச்சியடைந்து செழித்து வளர்ந்திருக்குமானல் இந்திய நாடு முற்றும் சைவ சமயமே தலை சிறந்து நின்றிருக்கும். ஆனல் அவர்கள் போட்ட விதையை முளையிலேயே பார்ப்பனர் மண் போட்டு மூடி அழித்துவிட்டனர். வைதீகப் பித்தம் பிடித்த சைவ சமயவாதிகள் கண்ணைத்திறந்து பாராமல் பார்ப்பனருடைய ஸ்மிருதி வலையில் பட்டு அறிவிழந்து போயினர். சூத்திரர்க்கு முக்தியில்லையென்ற பார்ப்பனரின் கொடுங்கொள்கையையும், பார்ப்பனராலும் தாஸிப் பெண்ணையும் வைசியப்பெண்ணையும் கடவுள் சம்மதமாகக் கல்யாணம் செய்துகொள்ளலாம், வேளாளன் காலில் பிராமணன் விழுந்து வணங்கலாம் என்பனபோன்ற சீர்திருத்தக் கொள்கைகளும் சைவசமயத்தில் புகுமாறு செய்யப்பட்டன. இதனைக் கண்ட பார்ப்பனர் பொய்ப் புராணங்கள் வகுத்துச் சைவக் கொள்கையைப்பார்ப்பன ஸ்மிருதி வழியில் மடக்கி வீழ்த்திவிட்டனர். இதன் பயனுகவே சைவம் வர வர உள்ளடங்கிச் சென்று கொண்டிருக்கின்றது. மனுதரும சாத்திரத்தையும் பெரிய புராணத்தையும் படித்து உணருவாருக்கு இவ்வுண்மை புலனுகும். வைணவருடன் சைவசமயத்தினர் போராடியதனுல் ஒரு நன்மை

யையும் பெறவில்லை. அவர்களுடன் போட்டி போட்டு ஒருவரை யொருவர் திட்டியும் இரு கடவுளுக்கும் இழிவு கற்பித்துப் பொல்லாப் புராணங்கள் பலவற்றைப் புனைந்தெழுதியும் மக்கள் மனத்தைக் குழப்பிவிட்டனர். இதனால் சமயநெறி சண்டை நெறி யென்ற உணர்வும் அவ்வழியில் பெருங் கசப்பும் மக்களுக்கு உண்டாகிவிட்டன. சமய வாதிகள் என்றால் பெருஞ் சண்டைக்காரர்கள் என்ற உணர்வு மக்களிடையில் உண்டாயிற்று. சைவர் தம் வெற்றிக்காக வைணவசமயத்தினரை இழிவுபடுத்துவதும் துன்பப்படுத்துவதும் அப்படியே வைணவர் சைவர்களைச் செய்வதும் தொழிலாகக் கொண்டனர். இந்த மதங்களைச் சார்ந்த அரசர்கள் மற்றவர்களின் கண்ணைப்பிடுங்கியும் காதை அறுத்தும் ஜெயிலிலிட்டும் காட்டில் விரட்டியும் பலவிதமான கொடுமைகளைச் செய்தனர். இப்படியெல்லாம் செய்தாலும் வைணவ சமயத்தை ஒழித்துச் சைவசமயமோ சைவத்தை ஒழித்து வைணவ சமயமோ தனியாக நின்று வளம் பெற்று ஓங்கிவிடவில்லை.

இன்றைய நிலையில் பழய கொடுமைகளில் தோய்ந்த சைவ உலகம் சாந்தமாகக் கடவுள் நம்பிக்கையுடன் தன் வளர்ச்சியில் நாட்டங்கொள்ளும் வலிமையை இழந்துவிட்டதென்றே கூற வேண்டியிருக்கிறது. சைவ உலகில் பற்றுக்கொண்டிருப்பவர் தொகை மிகச் சுருக்கமேயாகும். சைவ சமயத்தில் சிறிது பற்று ஏற்படுமாயின் அவர் தன்னுடைய உருவம் தோற்றம் வேஷம் வாழ்வு முதலியவற்றில் மனித சமூகத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர் போல் நடிக்க ஆரம்பிக்கின்றனர். சைவத்தில் பற்று அதிகப்பட அதிகப்பட மற்றவரை இழிந்தவர், ஆசாரமில்லாதவர் தாழ்ந்தவர் என்று கருதும் மனப்பான்மை வளர்கின்றது. இதன் பயனாக மக்கள்பாலிருக்கும் அன்பு வரவரக்குறைந்து கோயில் அடிமையாகின்றார். சைவத்தின் வளர்ச்சி இவ்விதமாக வளர்வதால் இதனைப் பலர் பின்பற்ற முடிகிறதில்லை. சைவ வளர்ச்சி செய்பவர்களால் மக்களுக்கு அறிவையோ அன்பையோ நல்க முடியவில்லை. நல்குதற்கு அவர்கள் விரும்புவதுமில்லை. இதனால் பொது ஜனங்களின் வாழ்க்கைக்கு எவ்வித உதவியையும் சைவ சமயம் நல்கமுடியாமற் போகிறது. தவிரசைவசமயவாதிகளுக்குப்பிறமதகண்டனமே முக்கியமானதாக இருப்பதைக்காணலாம். தஞ்சமயத்திலிருப்பவர்க்கு

உதவி செய்யும் எண்ணமில்லாததோடுகூட அமையாமல் எப்போதுங் கண்டனங்க ளெழுதுவதும் சண்டை நூலெழுதுவதுமாகவே இருக்கின்றனர். சைவப் பணியென்பது பிற கொள்கையாளரைத் திட்டுவதுதான் என்ற முடிவுக்கு வந்திருப்பது அவர்களின் செய்கையைக் கவனித்தால் இனிது விளங்கும்.

இப்படிப்பட்ட சைவ மக்கள் தங்களின் பரிதாப நிலையைக் கவனியாமல் சுயமரியாதைக் கட்சியினருடன் எங்கு பார்த்தாலும் போராட முற்படுகின்றனர். சுயமரியாதை இயக்கமானது பார்ப்பதற்கு நாஸ்திக இயக்கமென்று சிலர் கருதும்படி இருப்பினும் அது உண்மையில் ஒரு நாஸ்திக இயக்கமல்ல. நோய்வாய்ப்பட்டு மரமரப்படைந்த ஒருவனுக்கு விஷ சத்துக்கள் நிறைந்த மருந்து கொடுத்தாலல்லது வியாதி குறைந்து உணர்ச்சி வருவதில்லை. அதே மருந்து நல்ல தேகமுடையவனுக்கு உயிரைப்போக்கும் விஷமாக இருத்தல் கூடும். கொடுத்தால் உண்டவன் இறந்துபோகவுங் கூடும். ஆனால் பெரு நோயாளிக்கு அம் மருந்து மிக இன்றியமையாததன்றோ? தமிழகத்தில் இன்று அறிவு மழுங்கிப் போய்விட்டது. சாமி கோயில் பரிகாரம் பூசை கணக்கிலடங்காமல் வளர்ந்துவிட்டன. அக்கிரமமும் தேசத்தையும் சமய உணர்வையும் பாழாக்கும் கொள்கைகளும் நாடுமுற்றும் இன்றியமையாத தருமங்களென்று கருதப்படுகின்றன. அறிவுரையை ஏற்பாரில்லை. உண்மையான சமய உணர்வும் கடவுள் பக்தியும் காணக்கிடைக்கவில்லை. கடவுளே வந்து பக்தியுபதேசம் செய்தாலும் மக்கள் கேலி செய்வ ரென்பது திண்ணமாகும். அவ்வளவு தூரம் மக்கள் கீழிறங்கிவிட்டனர். சைவ சமயத்தை வளர்க்க ஏற்பட்ட சங்கங்கட்குக் கணக்கேயில்லை. கூட்டப்பட்ட மகாநாடுகளும் ஆண்டுவிழாக்களும் எண்ணற்றன. சன்யாசிகளும் சாமியார்களும் தம்பிரான்களும் மடாதிபதிகளும் சைவத்தை வளர்க்க அரும்பெரும் முயற்சி செய்ததில் குறைவில்லை. தேவார பாராயணஞ் செய்பவர்க்கும், தேவார பாடசாலைகளுக்கும் ஆகம பாடசாலைகளுக்கும் குறைவுண்டா? எத்தனையாயிரம் கோவில்களில் நாள்தோறும் காலந் தவறாமல் பூசை நடந்துவருகிறது. ஆண்டவனுக்குத் திருவிழாக்கள் நடைபெறுவதில் குறைவுண்டா? இத்தனையும் செய்தும் சைவம் அணுவளவாவது வளர்வதைக் காணமுடி

கிறதா? முடியாததோடுமட்டுமன்றி அதே சைவ மக்களிடையில் சுயமரியாதை இயக்கம் தீவிரமாகப் பரவி வருவதன் காரண மென்ன? இதைப்பற்றி யோசித்து சைவசமயத்திலுள்ள குறை பாடுகளைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமேயன்றி சுயமரியாதை இயக்கத்தை யெதிர்த்து வீழ்த்திவிடலாமென்று நினைப்பது பயித் தியக்காரத்தனமே யாகும். சைவசமயத்திலிருக்கும் துன்பமும் சோம்பேறித்தனமும் உதவியற்ற மனப்பான்மையுமே சுயமரி யாதை இயக்கத்தின் தோற்றத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் காரணமாக நிற்கின்றனவென்பதை சைவ நன்மக்கள் உணரவேண்டும். சுயமரி யாதை இயக்கத்தின் வேகத்தைக் கண்டு பதட்டமடைபவர்களில் முதலாவதாக இருப்பவர் பார்ப்பனர். இரண்டாவதாக வருப வர் சைவரே யாவர். வைணவர் அவ்வளவாகப் பரபரப்படைய வில்லை. காரணம் அவர்களிடம் சிறிது சமத்துவ வாடையிருப்ப தேயாகும். கிறிஸ்தவரும் மகமதியரும் புத்தமதத்தினர்போன்ற வரும் சுயமரியாதை இயக்கத்தைக் கண்டு எதிர்த்துத் திண்டாட வில்லை. வரவேற்கின்றனர். பார்ப்பனரிடத்திலும் சைவரிடத்தி லும் களங்கமிருப்பதால்தான் பதறுகின்றனர். பார்ப்பனருக்குத் திருந்த வழியே கிடைப்பதரிது. ஆனால் சைவர்கள் திருத்தமுற இடமிருக்கிறது. அதைவிட்டு வீண் எதிர்ப்பு செய்வதால் சுய மரியாதை இயக்கம் வளர்ந்தோங்குமேயல்லாமல் சைவம் அணு வளவுகூட வளரப்போவதில்லை. இன்று விளங்காவிட்டாலும் சைவக் குழுவினர் இன்னும் சின்னாளில் ஓய்ந்து உட்காரப்போ வது திண்ணம்.

சுயராஜ்யம் வருகிறது.

(ஒரு ஒற்றன்)

சுயராஜ்யம் வரப்போகிறதே; வந்துவிட்டால் என்ன என்ன சீர்திருத்தங்கள் செய்யவேண்டுமென்பதைப்பற்றி ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்ற யோசனை எல்லாருக்குமே சாதாரணமாகத் தோன்றக்கூடுமல்லவா? அப்படியே எனக்கும் சில யோசனை தோன்றுகிறது. அதை வெளியிடுவதற்குள் என்னுடைய சிநேகி தர்களின் திட்டங்களை அறிய முடிவு செய்தேன். அதைப் பொது

ஜன நன்மையின் பொருட்டு வெளியிட முன் வருகிறேன். என்னுடைய பார்ப்பன வைதீக நண்பருடைய அபிப்பிராயமும் திட்டமும் பின்வருமாறு:—

சுயராஜ்யத்தைக் கட்டாயம் பெற்றுவிடவேண்டும். வெள்ளைக்காரரிடத்தில் ராஜ்யமிருப்பதால் இந்ததேசத்திற்கு மகத்தான கஷ்ட நஷ்டங்கள் வந்துவிட்டன. மதத்தில் தலையிடுவதில்லையென்று அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்திருந்தாலும் பல சமயங்களில் தவறி விடுகிறார்கள். புருஷனிறந்ததும் உடன்கட்டையேறும் வழக்கத்தை சட்டஞ்செய்து தொலைத்தார்கள். விதவா விவாகஞ் செய்யலாமென்று ஒரு அவைதிக சட்டத்தை யுண்டாக்கினார்கள். ருதுவானபிறகு பெண்களை விவாகஞ் செய்யவேண்டுமென்று ஒரு சட்டத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். தாஸிகட்குப் பொட்டுக்கட்டக்கூடாதென்றும், சங்கர ஜாதியாகும்படி கலப்பு மணஞ் செய்ய வேண்டுமென்றும் பலமாதிரியான சட்டங்களைச் செய்யவாரம்பிக்கிறார்கள். ஆதலால் இந்த வெள்ளைக்காரரிடமிருந்து ராஜ்யத்தை வாங்கிவிட வேண்டும். வாங்கின உடனே மத பக்தாளாகவும் தெய்வவிஸ்வாசமுள்ளவர்களாகவுமுள்ள பிராம்ஹணாளும் பிரபுக்களுமாக இருந்து ஒவ்வொருவரும் அவரவர்கட்கு ஏற்பட்ட தருமம் தவறாமல் நடந்துவரும்படி செய்ய வேண்டும்.

சில திட்டங்கள்.

1. ஒருவரும் சட்டைபோடக் கூடாது. கிராப் வைத்துக் கொள்ளப்படாது. சூத்ராளெல்லாம் பூணூல் போட்டுக்கொள்ளப்படாது. சட்டசபை முனிஸிபாலிடி ஜில்லா போர்டு முதலிய இடங்களில் பிராம்ஹணாளுக்கு உயர்ந்த ஆசனம் போட வேண்டும். சூத்திராளுக்குத் தரையில் ஜமுக்காளம் விரித்து உட்காரச் செய்யலாம். பஞ்சமாள் முதலியோர் கட்டிடத்திற்கு வெளியே நிற்கும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பெண்டுகள் இதிலெல்லாம் கலந்துகொள்ள இடமிருக்கக்கூடாது.

2. தர்மங் குறைந்து அதர்மம் மேலிட்டுவிட்டதால் ஒவ்வொரு ஜில்லா போர்டு முனிஸிபாலிட்டிகளிலிருந்தும் தருமப் பிரசாரஞ் செய்வதற்காக அநேகம் வைதீகப்பிராமணாளை வைத்துப் பிரசாரம் செய்யச் சொல்லி அவர்கட்குத் தக்க சம்பளங்கொடுக்க

வேண்டும். இதற்கு அரசாங்கத்தார் தாராளமாகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டும்.

3. பள்ளிக்கூடங்களில் உபாத்தியாயராக இருக்கும் உரிமை சாஸ்திரப்படி பிராமணருக்கே இருப்பதால் அவர்களையே நியமிக்க வேண்டும். பிரமவித்துக்களான பிராமணர்தான் உபதேசம் செய்ய அருகதை உள்ளவர்களாதலால் மற்றவர்கள் எதைப் பற்றியும் உபந்யாசம் செய்யக்கூடாதென்று சட்டபூர்வமாகத் தடுக்கப்பட வேண்டும்.

4. பெண்கள் தெருவில் நடமாடுவதாலேயே பலவிதமான தீமைகள் உண்டாவதால் அவர்களைக் கண்டிப்பாக வீடுகளைவிட்டு வெளியே வராதபடி சட்டம் போட்டு அடக்க வேண்டும். விதவைகளை வெளிவரவிட்டதால்தான் அநேக உத்தமமான காரியங்களெல்லாம் கெட்டுப்போக ஹேதுவாக இருக்கிறது. எல்லாரும் ஜாதி பேதம் கருதாமல் விதவைகள் விஷயத்தில் பாக்கியுள்ளவர்களும் சேர்ந்து தலையை மொட்டையடித்து ஒரு வேளை சாப்பாடு போட்டு வீட்டிற்குள் போட்டு அடைத்து வைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

5. மார்க்கெட்டுகள் முதலிய எல்லாம் பிராமணருக்குத் தனியாகவும் சூத்திராளுக்குத் தனியாகவும் தீண்டாப்பேருக்குத் தனியாகவும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சேர்விஸ்கார்களில் பிராமணருக்கு ஒரு அடைப்பு செய்து இடத்தைத் தனியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பஞ்சமன் போன்றவர்களை வண்டியில் ஏறக்கூடாதென்றும் கால் நடையாகவே போகவேண்டுமென்றும் கண்டிப்பாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவர்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கமாட்டார்கள்.

6. சாஸ்திரப்படி 8 வயதுக்கு முன்னமே கலியாணஞ் செய்துவிடவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

7. பிராமணர் எல்லாருக்கும் முந்தின தர்மராஜ்யங்களிலிருந்தபடி எல்லா வசதிகளும் செய்து கொடுக்கவேண்டும். முக்கியமாக அவர்களுக்கு ரயிலில் பிரயாண சார்ஜ் இல்லாமல் செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு ரயில்வே ஸ்டேஷனுக் கருகில் ஒவ்வொரு சத்திரம் பிராமணருக்கென்று இனமாக சாப்பாடு போடும்படி வசதியுள்ளதாக அமைக்கப்படவேண்டும்.

சைவ நண்பர்களின் அபிப்பிராயமும் திட்டமும் வருமாறு:—

வெள்ளைக்கார ராஜ்யம் வந்ததிலிருந்து சில நன்மையு முண்டாகியிருக்கிறது. சிலதீமையுமுண்டாகியிருக்கிறது. மற்ற மதத்தர்களையொழிக்க நமது பண்டையராஜாக்கள்செய்தமாதிரி கண்ணைப் பிடுங்கியும் காதையறுத்தும் கொலைசெய்தும் உதவி செய்யவில்லை. ஆனால்மற்றமதத்தினர்உயர்தனிச்சைவசமயத்தை அழிப்பதற்கும் உதவி செய்யவில்லை. இப்போது இவர்களிடமிருந்து சுயராஜ்யம் வாங்கிவிட்டால் நல்லதென்றுதான் தெரிகிறது. சுயராஜ்யம் என்றால் அது நம்முடையஇஷ்டந்தானென்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியானால் வெள்ளைக்காரரிடமிருந்து சுயராஜ்யத்தை வாங்கிவிட வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும்.

சில திட்டங்கள்.

1. ஒப்பற்ற உயர்தனிச் சைவசமயம் எங்கும் பரவும்படி செய்யவேண்டும். சுயராஜ்யம் வைணவர்களுக்கும் சேர்த்துத்தான் வருமென்று தெரிவதால் அதனையும் சேர்த்துக்கொண்டு மற்ற கிறித்தவர் முகமதியர்களின் மதங்கள் இந்தியாவில் இல்லாமல் செய்தல். விபூதியானது இந்த தேசம் முழுமையும் பரவும்படி செய்தல். சைவ சமயப் பிரசாரகர்களை ஏராளமாக ஏற்படுத்தி சைவத்தின் உண்மைகளை யெடுத்து எங்கும் உபந்யாசம் நடக்கும்படி செய்தல். விசேஷமாகக் கோயில்கட்டுத் திருவிழாக்களை ஏற்படுத்தல். அறுபத்துமூவர் மடங்களை எல்லா ஊர்களிலும் ஏற்படுத்தல்.

2 பள்ளிக்கூடங்களில் தேவாரத்திருமுறையைக் கட்டாய பாடமாக ஏற்படுத்தல். பள்ளிக்கூடப் பையன்கள் தலையில் கிராப் வைக்கக்கூடாதென்றும், விபூதி ருத்ராக்ஷம் கட்டாயமாக அணிய வேண்டுமென்றும் வற்புறுத்தல். எல்லாரும் கட்டாயமாக சிவ தீக்ஷை பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று சட்டஞ்செய்தல்.

3. பரமசிவன் வாக்காகிய வேதத்தில் சொல்லியிருக்கும் கீழ் வரும் விஷயத்தை நடைமுறையில் சட்டபூர்வமாகக்கொண்டு வரல்:— "விபூதி பூசாதவன் நெற்றியைச் சுடு; ருத்ராக்ஷம் கட்டாதவன் கழுத்தில் குத்து. பஞ்சாக்ஷரம் ஜெபிக்காதவன் நாக்கை அறு."

வைணவ வடகலை ஐயங்கார் தமது அபிப்பிராயத்தைப் பின் வருமாறு அறிவித்திருக்கிறார்:—

நம்முடைய ராஜ்யத்தை அன்னியாள் ஆள்வது பொருத்த மல்ல. ராஜ்யபாரம் நடத்துவது மகாவிஷ்ணுவின் அம்ஸமான ராஜாக்கள்தான் செய்யவேண்டும். ஆதலால் நல்ல வைஷ்ணவாள் தான் ராஜாவாக இருக்கவேண்டும். இனி சுயராஜ்யம் வாங்கினால் காந்தியின் இஷ்டப்படிதான் நடக்கும். எப்படி யிருந்தாலும் காந்தி வைஷ்ணவர்தானே! அதனால்தான் தமிழ்நாட்டுக்கு ராஜ கோபாலாச்சாரியார் என்ற வடகலை ஐயங்காரை ஏற்படுத்தியிருக் கிறார். ஆதலால் சுயராஜ்யம் வரவேண்டியதுதான். பின் வரும் திட்டங்களை அனுசரித்தல் போதியதாகும்.

திட்டங்கள்.

1. எல்லாப் பெருமாள் கோவிலிலும் வடகலையாருக்கே முதல்தீர்த்தமும் மற்ற மரியாதைகளும் செய்யும்படி செய்தல்.

2. ரயில்வே ஸ்டேஷன்களில் வைஷ்ணவாளுக்குத் தனி யிடத்தில் வடகலையாரைக்கொண்டே கிளப்புகள் வைக்கும்படி செய்தல்.

3. பொதுவாக அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லாரை யும் விஷ்ணுவே பரம்பொருள் என்பதைக் கட்டாயமாக ஒப்புக் கொள்ளும்படி செய்தல்.

உப்புவரியைவிடப் பெரிய வரி.

(திரு. சி. ச. சுப்பையா)

நாட்டில் உப்பு உற்பத்திக்குக் கவர்ன்மெண்டாருடைய பிரயாசையில்லை என்றும், இதனால் உப்புக்கு வரி விதிப்பது கூடா தென்றும் ஆக்ஷேபனை செய்து மகாத்மா காந்தியவர்களால் சத்தி யாக்கிரகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பதை எல்லாரும் அறிவர்.

இந்த உப்பு வரியை நிராகரித்து விட்டால் அப்பால் வேறு எல்லாவற்றையும் ஆக்ஷேபனை செய்து இந்த கவர்ன்மெண்டை அவர்கள் சுய தேசத்திற்கு அனுப்பிவிடலாமென்ற எண்ணம் சில ருக்கு இருக்கலாம். ஆனால் இந்தியாவில் மதப் பிரிவுகளும், சாதிப்பிரிவுகளும், ஜனங்களுக்குள் எல்லோரும் சமத்துவமாய் வாழக்கூடிய தன்மைகள் இல்லாமையும் இருப்பதினால் இப்போ

தைய: கவர்ன்மெண்டார் ஆளுவதுதான் இந்தியாவுக்கு நன்மை என்று கருதும் மக்களும் இல்லாமலில்லை.

எல்லா வரிகளுடைய வகைகளும் கவர்ன்மெண்டாருடைய பிரயாசையில்லாததன்மைகளாகத்தானிருக்கின்றன. எந்த கவர்ன் மெண்டும் வரிகள் விதிக்காமல் ஆளமுடியாது.

கவர்ன்மெண்டாருடைய பிரித் தாளுந் தன்மையால்தான் மதப் பிரிவுகளும், சாதிப்பிரிவுகளும், ஜனங்களுக்குள் சமத்துவமாய் வாழக்கூடிய தன்மைகள் இல்லாமைகளும் இருந்துவருகின்றனவென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். சமீபத்தில் அரிபிலாஸ் சாரதா அவர்களால் இந்தியச் சட்டசபையில் கொண்டுவரப்பட்டு பெரும்பாலோரால் ஆதரிக்கப்பட்டு நிறைவேறிய சிறுவர்களின் விவாகத் தடுப்புச் சட்டத்தை, சிலர் ஆக்ஷேபித்து மேற்படி சட்டம் ஒழிவதற்காகப் பலவிதப் பிரயத்தனங்கள் செய்ததன்பயனாக மேற்படி சட்டம் உயிரற்று இருந்துவருகிறது. இப்படிக்கான நிலைமையில்தானா கவர்ன்மெண்டார் மதங்களிலாவது, சாதிப்பிரிவுகளிலாவது தலையிட்டால் அந்தமட்டில் சரிதானென்று ஒப்புக் கொண்டுவிடக்கூடும்?

உப்பு மூலம் வருஷ வருமானம் சுமார் ரூபாய் ஏழு கோடிதான். சென்னை மாகாணத்தில் உள்ள இந்து தேவஸ்தானங்களிலும், மடங்களிலுமுள்ள வருஷ வருமானம் சுமார் இருபத்தேழு கோடி ரூபாய். இந்த இருபத்தேழு கோடி ரூபாய் வருமானத்தில் சுமார் ஒரு கோடி அல்லது இரண்டு கோடிதான் ஜனங்களுடைய முன்னேற்றமான காரியங்களுக்காகச் செலவு செய்யக்கூடியதாக இருக்கலாம். இவை போக மீதப்பணம் பூராவும் ஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கும், மேன்மைக்கும் இல்லாத தன்மைகளாய் அறியாமையையும், மூடத்தனத்தையும் வளர்க்கக்கூடிய வகைகளாகச் செலவு செய்யப்பட்டு வருகிறது. உதாரணமாக மதுரை ஜில்லா அழகர் கோவில் என்ற ஊரில் அழகர் என்று ஒரு விக்கிரகத்தை வைத்து அதைமதுரைக்கு அருகாமையிலுள்ள வண்டியூரில் நாச்சியார் அம்மன் என்ற மகமதியப் பெண்ணிடம் சோரத்தனத்திற்காகப் போய் வந்ததாக மேற்படி அழகர் என்ற விக்கிரகத்தை வருஷத்திற்கு ஒருமுறை எடுத்து வண்டியூர் கொண்டுபோய் அங்கு ஒரு கட்டிடத்தின் மச்சில் பால், பழம் பலகா

ரங்கள் சகிதம் நாச்சியார் அம்மன் என்ற சிலையோடு அடைத்துப் பூட்டிவைத்து அப்பால் அழகர்கோவில் என்ற ஊருக்குக்கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். இந்த வகைக்குப் பணங்கள் வீணாகச்செலவு ஆவது ஒருபுறமிருக்க, ஜனங்கள் செய்யும் ஆடம்பரங்களும், கூத்தாடுதல்களும், கோவிந்தா என்று சத்தம் போடுவதும், கன்னத்தில் அடித்துக்கொள்வதும், சுவாமி வைப்பாட்டி வீட்டிற்குப் போகிறதென்ற ஆனந்தக் கொண்டாட்டங்களையும் யோசித்துப் பார்க்கையில் உலகத்தில் இப்படிக்கான பயித்தியக்காரத் தன்மை வேறு இருக்காது என்றே நினைக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது.

சாதாரணமாய் ஜனங்களே சோரத்தனஞ் செய்தால் எவ்வளவோ அவமரியாதையும், கேவலமும், கண்டன தெண்டனைகளும் உண்டாகின்றன. இப்படியிருக்கையில் சுவாமி என்று பெயரை வைத்து ஜனங்களை மேன்மையான வழிகளில் திருப்பக்கூடிய வகைகளாயில்லாமல் சுவாமி வைப்பாட்டி வீட்டிற்குப் போகிறதென்று ஐதீகங்கொண்டாடுவது எதற்கு?

ஜனங்களும் துன்மார்க்கத்தில் பிரவேசித்து வீணாகக்கெட்டு மடியட்டுமென்பதைத் தவிர வேறு நன்மைகிடைக்கவேண்டுமென்பதற்கான காரியமுண்டா? மானமும், மரியாதையும் இல்லாத மூடத்தனமான இந்தத்திருவிழாவுக்குத் தடுப்பு எப்பொழுது வரக்கூடுமோ?

சென்னை மாகாணத்திலுள்ள இந்து தேவஸ்தானங்களிலும், மடங்களிலுமுள்ள ஆடம்பரமான வீண்செலவுகளை நிறுத்தினால் அப்படிக்கானதில் உள்ள மிச்சப்பணங்களைக்கொண்டு, உப்பு வரியில்லாமல் செய்வதற்காக மேற்படி வரிப்பணம் பூராவையும் மொத்தமாகக் கட்டிவிடலாம். மேலும் ஜனங்களுடைய மேன்மைக்கான கல்விச்சாலைகளையும் தொழிற்சாலைகளையும் அதிகப்படுத்தியும் மேலான படிப்புகளுக்காக அனேகரை அன்னியநாடுகளுக்கு அனுப்பி உலகத்தார் தங்களோடு நம்மையும் சமமாகப் பாவிக்கும் தன்மை யடையலாம். இன்னும் இந்த தேவஸ்தானங்களிலும், மடங்களிலுமுள்ள சகலவற்றையும் ரொக்கப் பணமாக்கினால் இந்த நாட்டிலுள்ள ரயில்வேக்கள், பாங்குகள், கூட்டு வியாபார பாங்கிகள் முதலான சகல காரியங்களையும் நம்மவையாக்கி மேன்மையடைந்து அன்னியர்கள் நம்மை உபயோகமுள்ள மனிதர் என்று கருதும்படி வாழுதல் கூடும்.

சமதர்மம்.

திரு. அய்யாமுத்து எழுதுவது.

மக்கள் இன்புற்று வாழவேண்டுமானல் அவர்கள், தங்களுக்குத் துன்பம் விளைப்பனவற்றைத் தகர்த்தெறியப்பழகவேண்டும். அவ்வழியில் குறுக்கிட்டு நிற்கும் பழக்கம், வழக்கம், சட்டம், திட்டம் முதலியவைகளைப் பொருட்படுத்தாது விலக்க வேண்டும். விலக்கியபின்னர் அப்பழக்கவழக்கச் செய்கைகள் பின்னரும் மாமூல்படி தங்களை அடிமைப்படுத்த வொட்டாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். உதாரணமாக ஒருவனுக்குத்தன் மனைவியிடத்தில் பிரியமில்லை என்று வைத்துக்கொள்வோம். அவளுடைய சௌந்தர்யமோ, நடத்தையோ, பேச்சோ, பிறிதோ அவனுடைய மனமொப்பாததாய் இருந்தால் அவன் அவளை வைத்துக்கொண்டு காலமெல்லாம் துன்பப்படுவதைக்காட்டிலும் அவளை விலக்கிவிட்டு வேறு மணமுடித்து வாழ்தலே இருபாலாருக்கும் இன்பந் தரும் என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. தன்னைக் காதலிக்காத புருஷனுடன் வாழ்ந்திடும் மனைவிக்கும் அவள் வாழ்க்கையில் துன்பமே தவிர இன்பமில்லை. ஆதலால் இருவரும் பிரிந்து வேறுமணம் புரிந்து கொள்வது இருபாலாருக்கும் துன்பந் தவிர்த்து இன்பம் பயக்கும் முறையாகும்.

பின்னரும் மணமுடித்துக் கொள்வதில் இம்மாதிரி முரண் ஏற்படாவண்ணம் பாதுகாத்துக்கொள்வது அவசியம். இதற்காக மணமுடித்துக் கொள்வதற்கு முன்னரேயே ஆணும் பெண்ணும் கலந்துறவாடி ஒருவரை யொருவர் நேசித்துப் பழகச் சுதந்திரம் இருக்கவேண்டும். இவ்வண்ணம் அவர்கள் பழகுங்காலத்தில் இணக்கமில்லாவிடில் பிரிந்து கொள்ள வசதியிருக்கவேண்டும். இவ்வாறு நேசித்த பின்னர் மனமொப்பி மணமுடித்துக் கொள்வார்களானல் அவர்கள் வாழ்க்கையில் அவர்களுக்குத் துன்பம் ஒரு நாளும் இராது. அதுவின்றி ஒருவர்முகம் ஒருவர் பாராமலேயே பெற்றோர்களால் தெரிந்தெடுத்து மணஞ்செய்யப்படும் இடங்கள் பலவற்றில் துன்பங்கள் அதிகம். விபசாரமும் அதிகமென்றே சொல்லவேண்டும். மனைவி "சார"மில்லாவிட்டால் புருஷன் பிறமனையை இச்சித்துப்போய் விடுகிறுன். புருடன் ஆண்மை

யற்றவனுயிருந்தால் மனேவியும் வேறிடம் பார்க்கிருள். அவர்கள் இருவரும் ஒருகால் விபசாரமற்றவர்களாய் இருப்பினும் அவர்களுக்கு மன ஒற்றுமையோ இன்பமோ ஒருக்காலும் இல்லாமலே அவர்கள் சதா துன்பப்பட்டே வாழ்ந்து வருவது அநுபவம்.

தற்காலக் கலியாண முறையானது, கல்யாணம் செய்தபின் ஒருவள் சோரம்போக உரிமைபெறுவது போல் இருக்கிறது எவ்வளவோ கிழங்கள் பிள்ளேப்பேற்றுக்காக இளங் குமரிகளேக் கட்டி அல்லல் படுவதை நாம் நேரில் பார்த்திருக்கிறேம். தாசி வேசி இல்லங்களில் சிக்குண்ட பலவாலிபர்கட்குப் பெற்ருேர் வலியக் கட்டாயத்தின் பேரில்(அவர்களேச் சரிப்படுத்தும் எண்ணத்தோடு) மணமுடித்து அவர்கள் தங்கள் மனேயாளே அசட்டையாக விட்டு விட்டுப் பின்னரும் பிற இடம் போவதைப் பார்த்திருக்கிறேம். இம்மாதிரிப் பற்பல காரணங்களும் சம்பவங்களும் அநுபவ வாயிலாக நமக்குத் தெரியும். ஆதலால் மணத்துக்கு முன்னரே இருபாலாரும் நட்புறவாடி ஒருவரைஒருவர் நன்கறிந்து மணமுடித்துக் கொள்ளும் வழக்கம் ஏற்படவேண்டும். உண்மையில் சிந்திப்போமானுல் இதற்கு மாறுபடும் மாந்தர் இருக்கமுடியாது. ஆனுல் நாம் நெடுநாளாக எண்ணி வந்த எண்ணமும், அனுட்டித்துவந்த பழக்க வழக்கமுமே இதற்கு எதிராகத் தோன்றும்.

மேக வியாதிகளேப்பற்றி யாதொரு விதமான ரகசியமும் இருக்கக்கூடாது. இதை ரகசியப்படுத்தி வைக்க வைக்க இந்த ரோகம் எல்லோரையும் பீடித்த வண்ணமாய் இருக்கிறது. தகப்பன் ஒரு வேசியிடம்போய் நோய்வாய்ப்பட்டு வருந்தும்போது அதைத்தன் மனேவிக்கும் பிள்ளேக்கும் பகிரங்கமாகச் சொல்லி விடுவானுகில் அவர்கள் எச்சரிக்கையாக இருப்பார்கள். அதுவின்றி இவன் அதை ரகஸ்யப்படுத்தினுல், மனேவியின் இச்சையைப் பூர்த்தி செய்ய அவளுடன் சுகிப்பதால் அவளுக்கும் அந்நோய் உடலில் ஏறிவிடும். அவள் அறிந்திருந்தால் தன் புருஷன் சுகப்படும்வரை அவனேப்பக்கத்திலும் சேர்க்காமலிருப்பாள். மற்றும் தன் பிள்ளேயும் தன் தந்தைபடும் வேதனேயைக் கண்ணுல் பார்த்து உணர்ந்து வேசியர் இல்லம் நாடாதிருப்பான். அப்படி மீறிப் போய்விட்டாலும், ரகஸ்யம் என்பது இல்லாவிட்டால் அவன்

ஆரம்பத்திலேயே வியாதியின் குணங்களைச் சொல்லித் தகுந்த மருந்துகள் சாப்பிட்டு குணப்படுத்திக்கொள்வான். மேகநோய் வந்தவர்கள் ரகஸ்யம் என்ற சனியனுக்காளாகி, அதை வைத்தியர்களிடமும், பெற்றோரிடமும், நண்பர்களிடமும் ஆரம்பத்திலேயே தெரிவிக்காமல், நோய்முற்றி, உடலில் விஷமேறி ஆபத்தான நிலைமை ஏற்பட்டு, நோய் தானாகவே வெளிக்கிளம்பி அம்பலப்படுத்தும்வரை பேசாதிருந்து, கடைசியில் அது தீராது தலைமுறை தலைமுறையாகத் தொத்திக்கொண்டு போவதை நாமறிவோம். ஆதலால் இத்தகைய நோய்கள் பகிரங்கமாகவும் சுலபமாகவும் சிகிச்சை செய்யப்படவேண்டிய முறைகள் கையாளப்படவேண்டியது அவசியம்.

பிள்ளை பெறுவதிலும் வெகுமிதமாக இருக்கவேண்டியது இன்பவாழ்விற்கு அவசியம். சில பெண்கள் பிரசவிக்கும்போது அனுபவிக்கும் வேதனை அதிகமாகும். ஒவ்வொரு பிரசவத்தின் போதும் அவரவர் இறந்து மறு ஜன்மம் எடுப்பதுபோ விருக்கிறது. இப்பேர்ப்பட்டவர்களும், மற்றும் பலஹீனமுள்ள தேகமுடையவர்களும் பிள்ளைபெறாமல் இருக்கத்தக்க வைத்திய முறைகளைக் கைக்கொள்வது குடும்பத்தின் துன்பத்தைப்போக்கும். எந்த ஸ்திரீயும் தனது ஆயுட்காலத்தில் இரண்டு பிள்ளைகளுக்கு மேல் பெறாமலிருந்தால் உலகம் க்ஷேமத்தோடும், இன்பத்தோடும் வாழும் என்பதில் தடையில்லை. இவ்விதம் பிரஜா உற்பத்தியைக் கட்டுப்படுத்துவதால் நாட்டில் ஜனசங்கை குறைந்துவிடும் என்று யாரும் அஞ்சவேண்டியதில்லை. காட்டில் விதைக்கப்பட்ட செடி அடர்த்தியாய் இருந்தால், குடியானவன் சில செடிகளைப் பிடுங்கி எறிவதைக்காண்கிறோம். அதனால் அவனுக்கு ஆதாயமே தவிர நஷ்டமில்லை. அப்படியே ஊக்கமும், உணர்வும், நல்ல தேகஅமைப்பும் இல்லாத நானூறுபிள்ளைகள் இருப்பதைவிட திடகாத்திரமுள்ள பத்துப்பிள்ளைகள் இருக்குமானால் இன்பம் பெருகுமே தவிர துன்பமில்லை. மற்றும் நாட்டில் தற்போது சந்தானமின்றி அல்லற்படும் விதவைகளும் மணமுடித்து வாழ்வார்களானால், கட்டுப்பாடுடைய பிரஜா உற்பத்தியால் ஜனசங்கை இப்போது இருப்பது போலவேதான் இருக்கும்.

பெண்கள் தங்கள் தேக வலிமை குன்றுதிருக்கும்பொருட்டு அவர்கள் குழந்தைகளுக்கு வருடக்கணக்காய்த் தாய்ப்பால் கொடுப்பதை நிறுத்தவேண்டும். குழந்தைகளுக்கு இரண்டு மூன்று ஆண்டுகட்குத் தாய்ப்பால் கொடுப்பதால் பெண்கள் தங்கள் தேக பலத்தை முற்றிலும் இழந்து ஆண்களைப்போல் திடகாத்திரமற்றவர்களாய்ப் போகிறுர்கள். கடினமான வேலைக்கும், குதிரை சவாரிக்கும், அவர்கள் தேகம் உதவுவதில்லை. மற்றும் அவர்களுக்கு பலஹீனம் ஏற்பட்டு மனேதைரியம் குறைந்து, இழிவுக்கும் ஆண்களின் பழிச்சொல்லுக்கும் ஆளாகிறுர்கள். பெண்கள் விடுதலை கோரும் இந்நாளில் இது அவசியம் கவனிக்கற்பாலது. சிறிது நாள் சென்றதும் ஆவின் பாலைக் கொடுத்துப் பழக்க முயல வேண்டும். ஆவின்பால் மிகுந்த சத்துள்ளது. பசுவின் பால் அதிகமாகவும், நல்லதாகவும் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும்படியாகப் பண்ணைகள் ஊர்கள் தோறும் அமைக்கப்பட்டுப் பொதுப் பணத்தினுல் நிர்வகிக்கப்பட வேண்டுவது அவசியம்.

பிள்ளைகள் ஓடவும், விளையாடவும் நல்ல காற்ருேட்டமுள்ள மைதானங்களும், சாலைகளும், நந்தவனங்களும் ஊர்கள் தோறும் அமைக்கப்பெறல் வேண்டும். ஆண் பெண் ஆகிய இரு பாலாரும் கல்வி, கைத்தொழில், சிற்பம், சாஸ்திரம் ஆகியவற்றைத் தம் தம் பிரியத்துக்கும் மனே எழுச்சிக்கும் ஏற்றவாறு பயின்று கொள்ளப் பொதுப்பணத்தில் பள்ளிகள் அமைக்கப்பெற்று அவர்கட்குப் போதிக்கப்படவேண்டும். இது கட்டாயமாகவும் இலவசமாகவும் ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் ஏற்படவேண்டும். நல்ல திறமையும், ஊக்கமுமுள்ள குழந்தைகளைப் பொறுக்கியெடுத்து அயல் நாடுகளுக்கு அனுப்பிப் பற்பல விதமான கல்வி பயிற்றுவிக்கவேண்டும். பிள்ளைகள் கல்வி போதனைக்கும், அவர்களின் பெற்ருேர்களுக்கும் யாதொருவிதமான தொடர்பும் இருத்தல் கூடாது. நாட்டிலுள்ள செல்வங்களும், நிலமும், இதர ஸ்தாபனங்களும் எப்படி நாட்டுக்குப் பொதுவாக அமைக்கப்பட்டு விடவேண்டுமோ, அப்படியே அந்நாட்டில் பிறக்கும் பிள்ளைகளும் அந்நாட்டின் பொதுச் சொத்தாகவே பாவிக்கப்பட்டு அந்நாட்டின் நலனுக்காகப் பல துறைகளிலும் பயிற்றுவிக்கப்படவேண்டும். அங்கஈனர்களும், வியாதியஸ்தர்களும், தெருத் திண்ணைகளிலும்,

சாலையோரங்களிலும் அலைந்து திரியாமல் அவர்கள் ஒரு தனி யிடத்தில் வைத்துப் போஷிக்கப்படவேண்டும்.

கால் நடைகள் மேய்வதற்கு ஏராளமான காலி நிலங்கள் ஒதுக்கப்படவேண்டும்; நாட்டிற்குத் தேவையான தவச தான்யங் கள் ஏராளமாகப் பயிர் செய்யப்படவேண்டும். எஞ்சின பூமி களில் ஏற்றுமதிக்கான பொருள்கள் விளைவு செய்யப்படவேண்டு மேயொழிய, பணப்பயிர்களை (புகையிலை, பருத்தி, நிலக்கடலை முதலியன) ஏராளமாகப் பயிர் செய்து வெளிநாடுகளுக்கு அனுப் பிவிட்டு, நாட்டு மக்கள் தானியங்களுக்காக அலைய அவசியமில்லா மல் தடுக்கவேண்டும். நமது நாட்டுக்குத் தேவையான சாமான் களை நமது நாட்டு மக்கள் முயற்சியாலும் உழைப்பாலும் நமது நாட்டிலேயே செய்விக்க வேண்டும். பிற்போக்கான எண்ணமும், கொள்கையும் கொள்ளாமல் நவீன இயந்திரங்களை நாட்டில் அமை த்து மனிதரின் தேக உழைப்பைக் கூடுமான அளவு குறைக்க வேண்டும். இயந்திரங்களை நமது நாட்டிலேயே செய்விக்க முயற்சி கள் செய்யவேண்டும். அயல் நாட்டவரின் கூட்டுறவையும், நட் பையும் பேணி வாழும் ஆட்சி அமைப்பை ஏற்படுத்தவேண்டும். சுயேச்சை என்பது பிறருக்குக் கட்டுப்பட்டு அடங்கிக்கிடக்கும் அடிமை வாழ்வைத் தவிர்ப்பதே யன்றி பிற நாட்டாரின் கூட்டு றவையும், நட்பையும் இழந்து தன்னந்தனியே தவிப்பது என்ப தல்ல.

நிலத்தையும், செல்வத்தையும் கைத்தொழிலையும், தேச நிர் வாகத்தையும் பொதுவாக்கிய பின்னர் நாட்டில் எத்தகைய குழப் பமும், பிளவும் ஏற்படக் காரணமில்லை. இந்து முஸ்லீம் என்ற பிணக்குகளும், பெரும்பான்மையோர் சிறுபான்மையோர் என்ற அவநம்பிக்கைகளும், பிராமணர் பிராமணரல்லாதார் என்ற பூசல்களும் இல்லாதொழிவதோடு, அந்நாளில் எல்லா மதங்களும் பிரிவுகளும் சாதிகளும் ஐக்கியமாகி, பொல்லாதவைகள் புறக்க ணிக்கப்பட்டு, நல்லவைகள் இணைக்கப்பட்டு, இந்திய மதம் இந்திய சாதி இந்திய சம்பிரதாயம் என்ற கொள்கை ததும்பி அது உலகியலோடு ஒன்றிப் பின்னர் மனிதமதம் மனித சாதி மனித சம்பிரதாயம் என்று பெருகிவிடும் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அந்நாளில் இந்நாட்டு அரசர்களெல்லாம்

ஜனத் தலைவர்களாக மாறி இந்நாட்டுக்குச் சிறந்த ஊழியம் செய்து பேரும் புகழும் பூண்டு வாழ்வார்கள். அது அவர்கட்கு ராஜ சம்பத்தைக் காட்டிலும் அதிக மகிழ்வையும் விடுதலையையும் அளிக்கும் என்பது திண்ணம்.

கோவில் தேவையா?

"ஏயஸ்"

பெரும் பணஞ் செலவுசெய்து, மக்களுக்குக் கடவுள் பக்தியை உண்டுபண்ணும் நோக்கத்துடன் பண்டைக்காலத்தவர் கணக்கற்ற கோவில்களைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். புதிய கோவில்கள் தேவையில்லை. அவற்றிற்குச் செலவிடப்படும் பொருளெல்லாம் வீண் செலவினத்தில் சேர்க்கப்படத்தக்கதாகுமென்று சொன்ன போது, "கோவில் கட்டுவதால் பயனுண்டு. எத்தனையோ ஏழைத் தொழிலாளர் பிழைக்க வழியிருக்கின்றது. ஒரு கோவிலைக்கட்டி முடிக்கப் பல ஆண்டுகள் செல்லும். இந்த நாட்டில் கோவில் கட்டுந் தொழில் ஊர் தோறும் நடந்துகொண்டிருக்கின்றது. இதனால் ஒரு சில தொழிலாளராவது கஷ்டமின்றி வாழ்நாளைக்கழிக்க முடிகின்றது. அவர்களுக்கு இதைவிட்டால் வேறு வேலை கிடைப்பது அரிது; ஆதலால் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் வேலையில்லாத்திண்டாட்டத்தைக் குறைக்க இது ஒரு வழியாக நிற்கின்றது. எனவே, கோவில்கட்டுவது மதபக்தியைப்பற்றிய மட்டில் எவ்வாறு கருதப்பட்டாலும், தொழிலாளரை ஆதரிப்பது என்ற முறையில் ஒரு நல்ல தருமமாகும்" என்று ஒரு அன்பர் கூறினார். இதை வேறுசிலரும் ஒப்புக்கொள்ளலாம். காதுக்கு மிக இனிமையாகத் தானிருக்கிறது. ஆனால் சற்று ஆராய்ந்து பார்த்தல் அவசியம்.

எந்தவிஷயத்திலும் நன்மையுந்தீமையும் கலந்திருக்கலாம். ஆனால் நன்மை அதிகமாக இருப்பதையே அறிஞர் மேற்கொள்வர். நன்மை தீமையைச் சீர்தூக்கிப் பார்ப்பதே பகுத்தறிவின் வேலை. நன்மையான காரியங்களைச் செய்வதே அறிவுடைமைக்குப் பொருத்தமாகும்.

கடவுள் பக்தியைப் பாமர ஜனங்களிடையே பரப்புவதற்கும், வளர்ப்பதற்கும் கோவில் அவசியமென்று கூறப்படுகிறது. இன்று கோவில் பக்தியை வளர்க்கின்றதா என்று பார்த்தால் இல்லையென்றே சொல்லவேண்டும். ஆனால், மூடத்தனத்தையும் வேற்றுமையுணர்ச்சியையும், வேறுபல தீமைகளையுமே வளர்க்கின்றது. பண்டைக்காலத்தில் விடாது கோவிற்சாமியைக் கும்பிட்டவரும், திருப்பணி இயற்றியவரும் முத்தியடைந்ததாகக் கூறப்படுகிறது அன்று ஒரு வேளை நடந்திருக்கலாம் — இருக்குமையாஇருக்கும், இல்லாமலா சொல்வார்கள் என்ற கொள்கைப்படி வைத்துக்கொண்டாலும், இன்று எத்தனையோ ஆயிரம்பேர் தங்கள் தங்கள் சக்திக்குத்தக்கபடி பொருட்செலவு செய்து சாமியைப் பூஜித்து வருவதைக் காண்கின்றோம். வருடந்தோறும் நடைபெறும் உற்சவங்களைத் தெரிசிக்க லக்ஷராகச் செல்லும் மக்களுக்குக் கணக்கில்லை; மாதந்தோறும் வரும் விசேட தினங்களில் சாமி தரிசனஞ் செய்யும் ஜனங்கள் தொகையை அளவிடமுடியாது. மக்கள் உய்வான் வேண்டி எம்பிரான் பற்பல அவதாரங்களெடுத்து உலகில் தோன்றி, நிகழ்த்திய திருவிளையாடல்களையும், அத்திருவிளையாடல்களுக்கு உடந்தையாகவும், காரணஸ்தராகவுமிருந்து முத்திப்பேற்றை அடைந்ததாகக் கூறப்படும் அடியார்கள் சரித்திரங்களையும், திருவிழாக்கள் மூலமும், புராணப் பிரசங்கங்கள் மூலமும் கண்டும் கேட்டும் பக்திக் கடலில் திளைக்கும் மக்கள் கணக்கிலடங்கார். ஆலயந் தொழுவது சாலவும் நன்றெனக்கொண்டு தினமும் வீட்டருகேயிருக்கும் கோவிலுக்குச்சென்று திருவலகிடுதல், திருவலம் வருதல், திருவடி தொழுதல், திருக்கூத்தாடுதல், திருப்புகழ் பாடுதல் முதலிய திருத்தொண்டுகளை இயற்றி அல்லும் பகலும் ஈசனிடத்தே தம் மனத்தை ஒருமைப்படுத்தி நிற்கும் பக்தர்கள் தொகை எந்த ஜனகணிதத்துக்கும் அடங்காததாகும். இவ்வாறு கோடிக்கணக்கான மக்கள் ஈசன் அருள் விழைந்து முன்னோர் வகுத்தவழி நின்று உழைப்பினும் எவரேனும் முத்தியடைந்ததாகவோ அன்றி எவருக்கும் ஈசன் திருக்காட்சி கொடுத்ததாகவோ நமது அறிவுக்கு எட்டிய மட்டில் புலப்படவில்லை. அந்தக் காலத்தில் ஈசன் வெகு எளிதாக மக்களுக்குக் காட்சி கொடுத்தான்

என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. இந்தக் காலத்தில் அவ்வளவு எளிதாகத் தோன்றுவிட்டாலும் ஒரு மாதிரியாகத் தோன்றினுலும் போதும்! ஏன்? அக்காலத்து மனிதர் கண்டுபிடிக்காத தூர திருஷ்டிக் கண்ணுடி, பூதக்கண்ணுடி, ஆகாயக் கப்பல், எக்ஸ்ரே, ரேடியோ, ஒலிபரப்புங் கருவி முதலிய பல நூதன சாதனங்கள் இக்காலத்து மனிதர்வசமிருக்கின்றன. ஒரு மாதிரியாகத் தோன் றினுலும் இவற்றின் மூலம் எளிதிற் கண்டுகொள்வர். ஆனுல் இவ்வளவு சாதனங்கள் இருப்பினும் யாருக்கும் கடவுள் காட்சி கொடுத்ததாகவோ, முத்தியளித்ததாகவோ தெரியவில்லை. அப் படியே கடவுள் வந்து 'உனக்கு முத்தி தருகிறேன்' என்று சொன் னுலும் எத்தனைபேர் சம்மதிப்பார்களோ தெரியாது. பண்டைக் காலத்து மனிதரைப்போல எதற்கும் ஆமாப்போடும் ஆசாமிகள் இப்பொழுது அதிகமாக இல்லை. பூசணிக்காய் திருடக் கூரை மேலேறிய திருடன் தன் உடலில் பூசணிக்காய்ச் சாம்பல் ஒட்டி யிருந்ததைத் துணைக்கொண்டு நான்தான் கடவுள் என்று சொல் வதானுல் இக்காலத்தில் உதைப்பார்களேயன்றிக் கையெடுத்துக் கும்பிட்டு அவன் காலில் விழமாட்டார்கள். அந்தக் காலம் மலை யேறிவிட்டது. மக்களை எளிதில் ஏமாற்றிவிடமுடியாது. மக்கள் விழித்துக்கொண்டனர். விழித்த மனிதர் இன்னும் இருட்டுக் குகையிலேயே அடைக்கப்பட்டிருப்பதால் வெளியுலகம் தெரிய வில்லை. இருட்டைவிட்டு அவர்கள் வெளியே வராது கோவில் தடுத்து நிற்கின்றது என்று கூறினும் பொருந்தும்.

கடவுள் பக்தியை ஊட்ட சிலை அவசியமென்றுல் சிலை மட்டும் போதும். இல்லை; அது பந்தோபஸ்தாகவும் இருக்கவேண்டு மென்றுல், அதைச்சுற்றி நல்ல சுகாதார முறையில் சுவரெழுப்பிக் கட்டிடம் கட்டிக்கொள்ளலாம். கோவில் தேவையென்று நினைக் கிறவர்களுக்கு வேண்டியது இதுவே. எப்பொழுது வேண்டு மானுலும் சென்று, ஈசனை மனமார வணங்கிவிட்டுச் செல்லலாம். யாருக்குந் தடையில்லை; கட்டுப்பாடில்லை. ஆனுல், கற்கோவில் கட்டவேண்டும்; அதுவும் பல சிற்ப வேலைகள் அமைந்திருக்க வேண்டும்; கோபுரம் வேண்டும், தங்கச்சாமிவேண்டும், திருவிழா வேண்டும் என்று வரும்போது தான் வீண் செலவும், ஆடம்பர வாழ்க்கையும் ஏற்படுகின்றன.

ஏமாறுகிறவர்களை எளிதில் ஏமாற்றிப் பிடுங்கித் தின்னவே இம்மாதிரிக் கற்பனைகள் செய்யப்பட் டிருக்கின்றன வென்பது சிறிது ஆராய்ச்சி செய்பவர்க்கும் தெள்ளிதிற்புலனாகும். மனிதத் தன்மைக்கு மேலான தெய்வத்தன்மை கற்பிக்கப்படும் சாமி, மனிதத்தன்மைக்குங் கீழான மிருகத்தன்மைக்கொத்த செயல்கள் செய்வதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது இவற்றையாதாரமாக வைத்து சாமிக்குப் பெண்டுபிள்ளைகள், தாசி, வைப்பாட்டிகள், கல்யாணம், தாலியறுத்தல், குடும்பச்சண்டை, தூதுபோதல் முதலியனவெல்லாம் கற்பிக்கப்பட்டுத் திருவிழாக்கள் நடத்தப்படுகின்றன. இவையெல்லாம் கடவுள்செயலென நம்பும் மக்கள் எவ்வாறு ஒழுக்கத்தில் சிறந்து விளங்கமுடியும்? தாசி வீடு செல்லும் மனிதனையும், பிறன்மனை விழைபவனையும் உலகம் இழிந்தவனென எள்ளுகின்றது; ஆனால் அதே செய்கைகளைச் செய்வதாகக்கருதப்படும் கடவுளை வணங்குகின்றது. கடவுள் தத்துவத்தை வகுத்தவர் கருத்து அங்ஙனமாயின், ஒழுக்கமுடைய மனிதர் கடவுளைவிட மேலானவர் என்றே கருதவேண்டும். கடவுளைவிட மேலான மனிதர் கடவுளை வணங்கவேண்டியதில்லையன்றோ? அவர்கள் கோவிலுக்குஞ் செல்லவேண்டியதில்லை. அன்று, கடவுள் இவ்வாறு இழிசெயல்களைச் செய்ததாகக் கூறுவதோ அன்றி நடிப்பதோ உண்மைக்கு மாறானதாகும்; இது சுத்தப்புரட்டு என்றால் தற்காலமிருக்கும் கோவில்களும், அங்கு கடவுள்பேரால் நடக்கும் செய்கைகளும் தேவையற்றவையென்றுதான் சொல்லவேண்டும். இவ்விரண்டு வழியையும் விட்டு, இவற்றிற்குத் தத்துவார்த்தம் கற்பித்துத் தப்பிக்கொள்ள முயல்கின்றார் சிலர். தத்துவார்த்தத்தை யாரும் கவனிப்பதில்லை. மக்கள் மனத்தில் அவை என்ன உணர்ச்சியை உண்டுபண்ணுகின்றனவென்பதே கவனிக்கற்பாலது. தீய உணர்ச்சியை உண்டுபண்ண ஏதுவாயிருக்குமானால், அது எத்தகைய உயரிய கொள்கையைத் தத்துவமாகத் தன்னகத்தே தாங்கிநின்றாலும் முற்றிலும் வெறுக்கத்தக்கதேயாகும். ஆகவே கோவிலிற் சென்று வணங்குவதால் ஒழுக்கம் சிறக்கும், பக்தி பரவும், முக்தி சித்திக்கும் என்பனவெல்லாம் முழுப்புரட்டாகும். நிற்க,

வருடந்தோறும் லட்சக்கணக்கான பொருள் கடவுள் பேரால் கோவில்களில் வீண் விரயஞ்செய்யப்படுகின்றது. கடவுள் விருப்பு

வெறுப்பற்றவர் என்று கூறப்படுகின்றது. விருப்பு வெறுப்பற்ற கடவுளுக்கு உணவு தேவையா? திருவிழாத் தேவையா? பெண்டு பிள்ளைகள் தேவையா ? தினமும் ஆறுகாலம் பற்பல பதார்த்தங்கள் படைக்கப்படுகின்றன. கடவுளுக்கு இது தேவையா என்று யாரும் சிந்திப்பதில்லை. கடவுள் யாரிடமும் இது தேவையென்று கூறினதாகவுந் தெரியவில்லை. ஒரு மனிதனுக்குத் தேவையான உணவைவிட எத்தனையோ மடங்கு அதிகமாகக் கடவுளுக்குப் படைக்கப்படுகின்றது. உண்மையாகக் கடவுள் அதைச் சாப்பிடுவதானால் அவருக்குப் பற்பல நோய்கள் ஏற்பட்டு எந்தக்காலத்திலோ தமது சொந்த ஊருக்குப் போயிருப்பார். ஆனால் அவர் தின்பதில்லை. அதுதான் இரகசியம். தின்னாத கடவுளுக்கு இது எதற்கு? ஒரு சிலர் தமது வயிற்றைப் பிறர் உழைப்பின் மூலம் நிரப்பிக்கொள்ளக் கைக்கொள்ளப்பட்ட குறுகிய வழிதான் இது. சும்மா கேட்டால் கொடுக்கமாட்டார்கள்—சாமியின் பேரைச் சொன்னால் கேட்டதெல்லாம் தானாக வந்துவிழுகிறது—அது மட்டுமா? கரும்பு தின்னக் கூலி கொடுப்பதுபோல பதார்த்தங்களையுங் கொடுத்து அவற்றைச் சாப்பிட 'காணிக்கை' யென்ற கூலியையுங் கொடுக்கின்றனர். சிலந்திப்பூச்சி வலையில் எவ்வாறு ஜந்துக்கள் தாமாகவே வந்து விழுகின்றனவோ அதே மாதிரி பிறர் கட்டாயமின்றி உண்மை உணராத மக்கள், மூட நம்பிக்கையின் பேரில், பரம்பரை பழக்கத்தின்பேரில் இவ்வாறு தமது பொருளைக்கொண்டு கொட்டுகின்றனர். இதுவும் போதாதென்று, சுங்கச்சாவடி மாதிரி கோவிலில் வரி வசூலிக்கின்றனர். இந்தச் சாமியைப் பார்க்க இவ்வளவு கட்டணம் என்று ஒரு தொகை வசூலிக்கப்படுகின்றது. சில கோவில்களில் அபிஷேக ஆராதனைகள் செய்யவேண்டுமென்றால், சில குறிப்பிடப்பட்ட பன்னீர்க்குப்பிகளைத்தான் வாங்கவேண்டும். வேறு தினுசுகளை வாங்கினால் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். அவர்கள் குறிப்பிடும் தினுசுகட்கு அவர்கள் வைத்ததே விலை. இவ்வாறு பற்பல முறையில், மக்கள் ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்கு இடங்கொடுக்காமலே மதத்தின்பேராலும், சாமியின்பேராலும் பணம் பிடுங்கப்படுதற்குக் கோவில் ஏதுவாயிருக்கின்றது.

மக்களை ஏமாற்றிப் பிழைக்க முனைந்தவர் வேற்றுமைப்படுத்துங் கொள்கையைக் கைக்கொண்டது வியப்பன்று. பற்பல பிரி

வினராகப் பிரித்து மேல்கீழ்வரிசைப்படி கோவிலிலும் மரியாதை வகுத்தனர். சாமியின் சமீபம் நிற்கத்தக்கவர் பூசுரர்கள்தான், அதற்கப்பால் வைசியர், முதலியோர் நிற்கலாம். கொடிமரத்தை யொட்டி நிற்க ஒருசிலருக்குத்தான் உரிமையுண்டு; வெளிப்பிரகாரத்தில் இன்னார்தான் நிற்கலாம். எதிலும் சேராத பஞ்சமர் கோவிலைச்சுற்றியுள்ள வீதியின் அருகில்கூட வரக்கூடாதென்றெல்லாம் பாகுபடுத்தி, இவற்றிற்கேற்பப் புராணங்களும் வகுத்தனர். இன்றளவும் இவ்விதமரியாதைகளைப்பற்றிய வழக்குகள் நடைபெற்று வருவதைக்காணலாம். இந்தப்பிரிவினையால் ஒற்றுமை கெட்டதுமின்றி மக்களுக்குள் வேற்றுமையும், சண்டை சச்சரவுகளும் ஏற்படுகின்றன.

கோவில்களிலுள்ள தங்கஸ்தூபி, அம்மன் வைரத்தாலி, தங்கப்பீடம் முதலிய விலையுயர்ந்த பொருள்கள் அடிக்கடி களவு போவதைப்பற்றிக் கேட்கின்றோம். களவுபோகப் போகப் புதிது புதிதாகச் செய்துவைக்கப்படுகின்றன. ஏன் களவுபோகின்றன? கடவுளுக்குக் கண்ணில்லையா? அவர் ஏன் சும்மா இருக்கிறார்? அன்றி அவருக்கு இவற்றில் விருப்பமில்லையா? என்பதைப்பற்றி யாருஞ் சிந்திப்பதில்லை. திருவிழாக் கூட்டங்களில் நடக்குங் களவுகட்கும், பிற அநியாயங்கட்கும் கணக்கில்லை. கோயிலால் ஏற்படும் தீமைகள் கணக்கிலடங்கா. இருந்தாலும் கடவுள் பக்தியும், மதக் கட்டுப்பாடும், மூடக்கொள்கையும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகப் பழக்க வழக்கங்களும் மக்கள் மனத்தைப் பிடித்து நிற்பதால் உண்மை புலப்பட வகையில்லாதிருக்கின்றது.

கோவில்களின் சுகாதாரக் கேட்டைக் கவனிக்கும்போது மக்களுடைய நல்வாழ்வை விரும்பும் எவனும் கண்டிக்காதிருக்க முடியாது. எங்கு பார்த்தாலும் அசுத்தமும் இருட்டும் நிறைந்திருக்கின்றன. கற்சிலைமீது விடப்படும் நெய், பால், பழம் முதலிய பல்வகை அபிஷேகப் பதார்த்தங்களெல்லாம் ஒருங்கு திரண்டு ஒழுகிவிழும் தீர்த்தத்தொட்டியில் தேங்கி நிற்கும் அழுக்கு நீரை ஜனங்கள் பக்தியுடன் மொண்டு குடிக்கும் காட்சி மிகப் பரிதாபகரமானது. கோவில்களில் திருவிழா நடக்கும்போது ஏராளமான மக்கள் கூடுவதாலும், அவ்வளவு மக்களுக்கும் போதிய சுகாதார வசதிகள் செய்வது இயலாத காரியமாதலாலும், விஷபேதி முத

விய தொத்து நோய்கள் பரவத் திருவிழாக்கள் காரணமாயிருப்பதைக் காண்கிறோம். குளிக்கப்போய் சேற்றைப் பூசுவதுபோல, பக்தி பக்தியென்று வாழ்வுக்கு ஊறுவிளைப்பது நலமாவென்று சிந்தித்துப் பார்த்தல் அவசியமாகும்.

ஆகவே, இத்தகைய தீமைகளுக்கு உறைவிடமாகவும் மக்கள் மூடத்தனத்தில் மேலும் மேலும் ஆழ்ந்து போவதற்கு முக்கிய துணைக்கருவியாகவும் இருக்கும் கோவிலை மீண்டும் ஒன்றுக்குப் பத்தாகப் பெருக்குவதால் நன்மை விளையுமா, தீமை விளையுமா என்று எளிதில் முடிவுகட்டிக்கொள்ளலாம். ஒரு சிலருக்குத் தற்கால சாந்தியாக வேலை கிடைக்கின்றது என்றால், எத்தனையோ ஆயிரம் மக்களை வேலையில்லாது திண்டாடச் செய்வதும், எத்தனையோ லட்சம் மக்களை அறிவிழக்கச் செய்வதும், சோம்பேறிகளாக்குவதும், பகற்கொள்ளையடிக்கச் செய்வதும் கோவிலாகவே இன்று விளங்குகின்றது.

கோவிற்குச் செலவிடும்பொருளை வேறு நல்ல துறையிற் செலவிடின் அத்தனை மக்களுக்கும் வேலை கிடைப்பதோடன்றி, அவற்றை உபயோகிக்கும் மக்களுக்கும் பெரும் நன்மை கிடைக்கும். தற்காலம் மக்களுக்கு மிகமிகத் தேவையாயிருப்பது அறிவுக் கோவில்தான். பழங்கோயிலாகிய இருட்டுக்குகையில் கண் விழித்துப்பார்க்கும் மக்கள் வெளியேறி, வெளிச்சம் பெறவேண்டுமானால், அங்கு அறிவுச்சுடர் கொளுத்தவேண்டும். அறியாமையினின்றும் மக்களை அப்புறப்படுத்தினால், அவர்கள் தாமாகவே பிறதீமைகளினின்றும் தங்களைக்காப்பாற்றிக் கொள்ளுஞ் சக்தியைப்பெறுவர் என்பதுறுதி. இதனாலேயே பாரதியாரும், தேங்கனியினுஞ் சோலைகளையும், குளிர்ச்சி பொருந்திய நீர்கொடுக்கும் சுனைகளையும், ஆயிரம் அன்னசத்திரங்களையும், பதினாயிரம் கோவில்களையும் ஏற்படுத்துவதைவிட ஒரு ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல் பெரும்புண்ணியமாகும் என்று கூறியுள்ளார். கல்விக்கோவிலே மக்களை என்றுங் காக்கவல்லது. அக்கோவிலையே மக்கள் போற்ற வேண்டும்; அறிவைப் போற்றாதவர் கல்லினுங் கடையராவர். அறிவை வளர்ப்போர் உலகை வளர்ப்போராவர்.

ஒன்றுக்கொன்று முரண்.

புராணப் புரட்டு.

புராணமெல்லாம் சத்தியம், கடவுள் வாக்கு என்று கூறுவோர்க்கும், அதனை நம்பிக் கூச்சலிடுவோர்க்கும் இங்கே சில குறிப்பிடுகிறேன். மதுரைத் திருவிளையாடற் புராணத்துக்கும், திருவண்ணமலை அருணசல புராணத்துக்கும், திருவாரூர்ப் புராணத்துக்குமுள்ள போராட்டத்தைக் கீழே காண்க. சைவர் வைணவருடனும், வைணவர் சைவருடனும் சண்டையிட்டு ஒன்றுக்கொன்று தாழ்வு உயர்வு கற்பித்து எழுதிய புராணங்கள் பல. இங்கே காட்டப்படும் மூன்றும் சைவர்களுடைய புராணங்களே யாகும். இதற்குள் இருக்கும் மாறுபாட்டைக் கவனியுங்கள்.

அருணசல புராணத்தில் மற்றத் தலங்களை யெல்லாம் விட திருவண்ணமலையே சிறப்புடையது என்று கூறி அதற்கு உதாரணம் பின்வருமாறு காட்டப்பட்டிருக்கிறது:

திருநகரச் சருக்கம், பாட்டு 26.

சத்தபுரி யேமுத லெடுத்ததலம் யாவுமொரு
தட்டுமொரு தட்டதினிலே
அத்தலமு மிட்டெதிர் நிறுக்க வவைகட்கதிக
மானதொளி ரந்தநகரம்
முத்திநக ரென்றுபெயர் ஞானநக ரென்றுபெயர்
முந்தியதலேச் சுரமெனும்
சுத்தநக ரென்றுபெயர் தென்கைலை யென்றுபெயர்
சோணகிரி யென்றுபெயரே.

(இ-ள்) சத்தபுரி என்கின்ற அயோத்தி, மதுரை, மாயாபுரி, காசி, காஞ்சி, அவந்தி, துவாரகை முதலிய எல்லாத் தலங்களையும் ஒரு தட்டில் போட்டு மற்றொரு தட்டில் திருவண்ணமலையை மட்டும் போட்டு நிறுத்ததில் திருவண்ணமலைத் தட்டு மட்டும் கனத்து விளங்கியது............

இது சரிதான என்பதை ஒவ்வொருவரும் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இங்குள்ள எல்லாத் தலங்களிலும் மேற்கண்ட ஏழுதலங்களும் சிறந்தனவென்று வேறு புராணக்காரர் கூறுகிறார்,

அப்படிப்பட்ட ஏழுதலங்களிலும், மற்ற எல்லாத் தலங்களிலும் திருவண்ணுமலை சிறந்ததென்று சொல்லவேண்டுமென்ற அவசியம் திருவண்ணுமலை டோல்கேட்டிலிருக்கும் ஐயர்மார் முதலியோர்க் கேற்பட்டது. பாமர ஜனங்களை ஏமாற்றுவதற்குச் சரியான வழி தராசில் நிறுத்துக் காட்டுவதன்றி வேறென்ன சிறந்ததாக இருக்க முடியும்? எனவே தராசு நிறுவையாக நிறுத்துப் பார்த்ததில் உலகதலமெல்லாம் ஒரு தட்டில் போட்டுப் பார்த்ததாகவும், ஆனல் அவை முற்றும் திருவண்ணுமலையின் எடைக்கு நிற்கவில்லை யென்றும் அண்டப்புளுகு புளுகப்பட்டிருக்கிறது. பூமிக்குத் தென்ஞலி ராமன் மைய முளை அடித்த கதைக்கும் இதற்கும் ஏதாவது வித்தியாசம் காணமுடியுமா என்பதே என் கேள்வி. திருவண்ணுமலை ஐயர்மார் தங்கள் கோவிலை நோக்கி ஜனங்கள் ஓடி வரும்படி செய்வதற்கு ஏற்படுத்திய சூழ்ச்சியை மதுரைக்காரரும் கைக்கொண்டிருக்கின்றனர். திருவிளையாடற் புராணத்தில்,

தலவிசேடம், பாட்டு 20.

கைத்தலநான் கிரண்டுடைய மலர்க்கடவுள்
மேலொருநாள் கைலை யாதி
எத்தலமும் ஒரு துலையிட்டு இத்தலமு மொருதுலையிட்
டிரண்டுந் தூக்கி
உத்தமமாந் திருவால வாய்மிகவுங் கனத்ததுகண்டு
உலகின் மேலா
வைத்ததலம் இதுவென்ருல் இதன் பெருமை
யாவரே வழுத்தற் பாலார்.

(இ-ள்) எட்டுக் கைகளையுடைய பிரமாவானவர் முன்னெரு நாள் கைலாயம் முதலிய எல்லாத் தலங்களையும் ஒரு தட்டில் வைத்து, மதுரையை மற்றொரு தட்டில் வைத்து நிறுத்தபோது மதுரையானது மிகவும் கனத்ததுகண்டு உலகத்திலே மேலானதாக வைத்த தலம் இது என்று சொன்ஞல் இதன் பெருமையை யாரால் சொல்ல முடியும்?

இந்தப் புராணக்காரர் ஒரு அடி மேலே போகிருர். அயோத்தி முதலிய பூலோகத்திலுள்ள தலங்களெல்லாவற்றையும் சேர்த்த எடையைவிடத் திருவண்ணுமலை மேலென்ருல், இவர் கைலாசத்தையும் சேர்த்துப்போட்ட பெரிய எடையில் கனத்தது மது

ரைதான் என்று ஒரு கொளுத்துக் கொளுத்தியிருக்கிறார். அருணாசல புராணத்தில் யார் நிறுத்ததென்பது சொல்லப்படவில்லை. திருவிளையாடலில் பிரமா தராசுபிடித்துத் தூக்கி நிறுத்தாரென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கைலாசத்திலிருக்கிற பார்வதி பரமசிவன் நந்தியெம்பெருமான் எல்லாரையும் சேர்த்து எடை போட்டுத் தூக்கியிருக்கவேண்டும். திருவண்ணாமலையின் உச்சியைக் காண அன்னபக்ஷியாகி அலைந்து தவித்துக் கடைசிவரை காணமுடியாமற் போய்விட்டதென்று அவ்வூர்ப் புராணக்காரர் சொல்கிறார். அந்தத் திருவண்ணாமலையையும் சேர்த்துதான் இந்த சமயத்தில் பிரமா எடைபோட்டாரா? அந்த மலையைத் தராசுக்குள் திணித்து அதற்குமேல் தன் கையால் தராசின் மேற்பாகத்தைத் தூக்கி நிறுத்திருக்கிறாரென்று மதுரைக்காரர் சொல்கிறார். சரிதானா? நிற்க, திருவாரூர்த் தலபுராணக்காரர்

தலமகிமைச் சருக்கம், பாட்டு 7.

தரையிலூ ரனைத்தும் ஒரு பெருந்தட்டில்
தந்தொரு தட்டினில் கமலா
புரியெனும் பதிதந்து அரனரு ளதனால்
நிறுப்பவப் பொன்னகர் கனத்தில்
ஒருபதி னாறு பங்கில் ஒன்றேனும்
உலகிலூ ரனைத்தும் நின்றில அப்
பெருமை கண்டு அலரோன் க்ஷேத்திரவரப்பேர்
பேசினன் பெருந் தவ முனிவீர்.

(இ-ள்) பூமியிலுள்ள எல்லா ஊர்களையும் ஒரு பெரிய தட்டில் போட்டு கமலாபுரியென்று சொல்லப்படுகிற தலத்தை மற்றொரு தட்டில் வைத்து சிவபெருமானுடைய திருவருளினாலே நிறுக்கும்போது, அந்த அழகிய திருவாரூரின் கனத்தில் பதினாறில் ஒரு பங்கு அளவுகூட மற்ற எல்லா ஊரும் நிறைந்த தட்டு நிற்கவில்லை. அந்தப் பெருமையை நேரில் கண்டு இந்த நகரம் சிறந்ததென்று முடிவு செய்தனர்.

திருவாரூர் புராணக்காரர் கொஞ்சம் பயந்திருக்கிறார். கைலாசத்தையும் சேர்த்துப் போட்டு நிறுத்ததாகச்சொல்ல அவர் மனம் சம்மதிக்கவில்லை. ஆனால் மற்ற இரண்டு புராணங்களை விட இரண்டடி மேலே பாய்ந்திருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. திருவண்ணா

மலைப் புராணத்தில் சப்தபுரி முதலான தலங்கள் ஒரு தட்டில் போடப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டது. மதுரைக்காரர் கைலாசத்தையும் சேர்த்து எல்லாத் தலங்களையும் ஒரு தட்டில் போட்டதாகச் சொன்னார். திருவாரூர்க்காரர் பூமியிலுள்ள எல்லா ஊர்களையும் ஒன்று விடாமல் ஒரு பெரிய தட்டில் போட்டதாகப் புராணமெழுதியிருக்கிறார். மற்ற இரண்டு புராணத்திலும் தங்கள் ஊர் கனமாக இருந்ததென்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திருவாரூர்க் காரரோ பூலோகத்திலுள்ள எல்லா ஊரும் சேர்ந்து திருவாரூர் எடையில் மாகாணிப் பங்குகூட இல்லையென்று ஒரே தட்டாகத் தட்டிவிட்டார். இந்த மூன்று பேர்வழிகளுடைய கூற்றுக்கும் ஆதாரம் என்ன வென்பது கவனிக்கத்தக்கது. எடை போட்ட விஷயத்தில் திருவண்ணாமலையை நிறுக்கும்போது எதிர்த்தட்டில் மதுரை, திருவாரூர் எல்லாம் சேர்ந்துதானிருக்கிருக்கின்றன. மதுரையை நிறுக்கும்போது திருவண்ணாமலை, திருவாரூர் எல்லாம் எதிர்த்தட்டில் இருந்திருக்கின்றன. அப்படியே திருவாரூரை எடைபோடும்போது மதுரை, திருவண்ணாமலை முதலிய தலங்கள் எதிர்த்தட்டில் இருந்திருக்கின்றன. எடை எப்படி நயங்கண்டதென்பது தெரியவேண்டும். இதற்கு புராணமெல்லாம் சத்தியம்; கடவுள் வாக்கு; அவற்றில் பொய்யே கிடையாதென்று சொல்லுகிற சிரோன்மணிகள் பதில் கூறுவார்களாக. இந்த மூன்று தலங்களுள் எது ஜாஸ்தி எடையுள்ளதென்பதை யாவது இப்போது சொல்ல முடியுமா? இந்த மூன்று புராணக்காரர்களும் கேட்க ஆளில்லை யென்ற ஒரு காரணத்தினால்தானே இவ்வளவு பெரும் புளுகுகளைப் புளுக முன்வந்திருக்கின்றனர். இவை என்னுடைய கட்டுமானமல்ல. மூன்றுபுராணங்களும் அச்சிட்டுக்கடையில் விற்கப்படுகின்றன. யார் வேண்டுமானாலும் வாங்கிப் பார்க்கலாம். மூன்றில் எந்த எடை சரியான எடை என்பதைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். மூன்றும் சரியாக இருக்க முடியாதென்பது மட்டும் நிச்சயம். அல்லவா?

இனி மற்ற தலங்களுக்கும் திருவண்ணாமலைத் தலத்துக்கும் விவரமாக உள்ள வித்தியாசங்களைப் பின்வரும் பாட்டுக்களில் கூறப்படுகிறது.

திருநகரச் சருக்கம் பாட்டு 45.

தில்லையைக் காணக் காசியி லிறக்கச்
சிறக்கும் ஆரூர்தனில் பிறக்க
எல்லையில் பெருமை அருணையை நினைக்க
எய்தலாம் முக்தியென் றுரைத்தீர்
ஒல்லையில் நாலு தலங்களும் தம்மில்
ஒக்குமென் றுரைத்திடா தடிகேள்
அல்விசூழ் அருணை அதிகமென் றுரைத்த
தருளென அருள் செய்வா னவனும்.

(இ-ள்) சிதம்பரத்தைத் தரிசிப்பதாலும், காசியில் இறப்பதாலும், திருவாரூரில் பிறப்பதாலும், திருவண்ணுமலையை நினைப்பதாலும் முத்தி கிடைக்குமென்று அருளிச் செய்தீர். இந்நான்கையும் சமத்துவமென்று சொல்லாமல் திருவண்ணுமலையைச் சிறந்ததென்று சொன்னதற்குக் காரணத்தைக் கூறவேண்டுமென்று மார்க்கண்டேயர் கேட்க நந்திகேசுவரர் சொல்லுகிறுர்.

ஷை சருக்கம் 46.

இறந்திடு தொழிலும் பிறந்திடு தொழிலும்
எண்ணிய படியவை முடியா
பறந்திடு மவைக்கும் சில விலங்கினுக்கும்
பாதப முதவுவோ ருயிர்க்கும்
நிறைந்தபுன் நீச ரந்தகர் தமக்கும்
நிருத்த மண்டபந் தொழ நேரா
தறந்திகழ் பயனுர் சிலர் சிலர்க் கெளிதாம்
அல்லவர்க் கரியதா மதுவே.

(இ-ள்) இறப்பதும் பிறப்பதும் நினைத்த தலத்தில் செய்ய முடியாது. பக்ஷி, மிருகம், விருக்ஷம், நீசர், குருடர் ஆகியோர் கோவிலினுள்ளே வந்து தரிசனம் செய்ய முடியாதபடியால் சிலருக்கு மாத்திரமே மற்ற தலங்கள் முத்தியளிக்கத் தக்கனவாயிருக்கின்றன.

ஷை சருக்கம் 47.

குண்டகர் பதிதர் கோளகர் புலையர்
கொலையின ருறுப்பினிற் குறைந்தோர்
கண்டக நெடுந்து ரத்தினி லிருப்போர்
கருணைசேர் அருணை பூதரத்தை

எண்டக வொருகால் நினைத்திட முத்தி
இவரலால் விளங்குபுள் மரங்கள்
முண்டக முதலா யினவுமுன் காண
முளைத்திட முத்தியே பெறுமால்.

(இ-ள்) குண்டகர் முதலிய தாழ்ந்தவர்களுக்கும், அங்க வீனர்களுக்கும், போகமுடியாமல் நெடுந்தூரத்திலிருப்பவர்களுக்கும் ஒரு தரம் நினைத்தால் முத்தியுண்டாகும். மிருகங்கள், பக்ஷிகள் அங்கு சேர்ந்தாலும், மரம், செடி கொடிகள் அத் தலத்தில் முளைத்தாலும் முத்தியடையும். (ஆதலால் இத்தலம் எல்லாவற்றுள்ளும் சிறந்தது.)

இதற்குப் போட்டியாகத் திருவிளையாடற் புராணத்திற் கூறியிருப்பது வருமாறு.—

தல்விசேடம் பாட்டு 3.

.........................அவற்றீறிலாத
சைவதல மதிகமவற் றறுபத்தெட் டதிகமவை
தமிலீ ரெட்டுத்
தெய்வதலம் அதிகம் அவற்றதிக தலநான்கு
அவற்றைச் செப்பக் கேண்மின்.

(இ-ள்) அழிவில்லாத சைவஸ்தலங்கள் சிறந்தன. அவற்றுள் அறுபத்தெட்டு சிறந்தன. அவற்றுள் தெய்வத் தன்மை பொருந்திய பதினாறு ஸ்தலங்கள் சிறந்தன. அவற்றில் நான்கு சிறந்தன.

ஷை பாட்டு 4.

அன்னமலி வயற்புலியூர் காசிநகர் காளத்தி
ஆல வாயாம்
இன்ன வளம் பதி நான்கில் திருவால வாயதிகம்
எவ்வா றென்னில்
மின் அவிர் அம்பலம் காணக் காசிநகர் வதிந்திறக்க
வியன் காளத்திப்
பொன்னகரம் பத்தியினல் வழிபாடு செயவளிக்கும்
போகம் வீடு.

(இ-ள்) அன்னம் மலிந்திருக்கின்ற வயலையுடைய சிதம்பரம், காசி, திருக்காளத்தி, மதுரை ஆகிய வளம் பெற்ற ஸ்தலங்கள்

நான்கில் மதுரை தான் சிறந்தது. எப்படி யென்றால் சிதம்பரம் தெரிசிப்பதாலும், காசி இறப்பதாலும், திருக்காளத்தி பக்தியினால் வழிபாடுசெய்வதாலும் இம்மை மறுமை இன்பங்களைத் தரக்கூடும்.

ஷை பார்ட்டு 5.

அறந்தழையுந் திருவாலவாய் கேட்டவுடன் போகம்
அளிக்கும் மீண்டு
பிறந்திறவாப் பேரின்பக் கதியளிக்கும் இதுவன்றிப்
பிறழா தெங்கும்
நிறைந்தபரன் எத்தலமும் படைப்பான் இத்தலத்தை
முதனிருமித் தங்கண்
உறைந்தருளி னனன்றி இன்னமுள ததன்பெருமை
உரைப்பக் கேண்மின்.

(இ-ள்) தருமமே தழைத்தோங்குகின்ற மதுரையானது பெயரைக் கேட்டவுடனேயே இம்மை இன்பத்தைத் தரும். இனிமேல் பிறந்து இறவாத பேரின்ப முத்தியையும் தரும். இது மட்டுமல்ல. எங்கும் நிறைந்திருக்கிற பரமசிவன் உலகத்திலுள்ள எல்லாத் தலங்களையும் படைக்கும் பொருட்டு மதுரைத் தலத்தை முதலிலேயே உண்டாக்கி அதிலே பொருந்தியிருந்தான். இன்னும் அதன் பெருமை பலவுண்டு. சொல்கிறேன் கேளுங்கள்.

அருணாசல புராணத்தில் சிதம்பரம், காசி, திருவாரூர், திருவண்ணாமலை ஆகிய நான்கு நகரம் முத்திகொடுக்கக் கூடியதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மதுரை சேர்க்கப்படவில்லை, ஆனால் மதுரைத் திருவிளையாடற் புராணத்தில் சிதம்பரம், காசி, திருக்காளத்தி, மதுரை ஆகிய நான்கு ஊர்கள் முத்தி நகரமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. திருவண்ணாமலையும், திருவாரூரும் ஒழிக்கப்பட்டு அவற்றுக்குப் பதில் மதுரையும், திருக்காளத்தியும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருவண்ணாமலை நினைக்க முத்தி என்றால் மதுரையின் பேர் கேட்க முத்தி என்று எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இன்னொரு வேடிக்கையான பெருமையும் மதுரைக்குச் சொல்லப்படுகிறது. எல்லாச் சிவதலங்களையும் உண்டாக்குவதற்குப் பிளான் போட்டுக்கொண்டு மதுரை நகரத்தை முதலில் உண்டாக்கிப் பரமசிவன் அதிலே வந்து உட்கார்ந்து கொண்டு மற்ற நகரங்களைச் சிருஷ்டி செய்தார் என்று எழுதியிருப்பதைக் காட்டிலும் தமாஷ்

வேறொன்று வேண்டியதில்லை. திருவண்ணாமலைக்காரர் மதுரை என்று ஒரு தலமிருக்கிறதென்றும், அதன் பெருமை திருவண்ணாமலைக்குக் காணாதென்றும் திருநகரச் சருக்கத்தில் சொல்லுகிறார். ஆனால் மதுரைக்காரரோ திருவண்ணாமலையை அநாமதேயப் பட்டியலில் போட்டிருக்கிறார்.

இனித் திருவாரூர்ப் புராணத்தில் அந்த ஊர்ப்பெருமையை கூறப்பட்டிருப்பதில் இரண்டொன்றை இங்கு காட்டுகிறேன்.

தலமகிமைச் சருக்கம் பாட்டு 18.

தேசுசால் உலகின் மேலாம் சிவதலம் பலவவற்றுள்
ஆசுதீர் காசி மேன்மை அடைந்துள ததனின் சால
எசிலா மேன்மை பெற்ற தாரூரென் றெடுத்துரைக்கும்
ஆசுதீர் தொன்மை சான்ற மறைமுதல் நூல்களெல்லாம்.

(இ-ள்) உலகில் மேன்மைபெற்ற சிவ தலங்கள் பல உள்ளன. அவற்றுள் குற்றமில்லாத காசித்தலம் மேன்மையடைந்துள்ளதாகும். அதைக்காட்டிலும் இழிவு சொல்லமுடியாத மேன்மை பொருந்திய திருவாரூர் என்று பழமையான, மாசற்ற வேதங்களும் மற்ற எல்லா நூல்களும் எடுத்து உரைக்கின்றன.

ஷை பாட்டு 77.

இந்தமா நகர்க்கு மேலாம் நகரமும் ஈறில் செல்வத்
திந்தமா நகரமொத்த நகரமும் எதிநீர் சூழ்ந்த
இந்தமா நிலத்தி லில்லை இணைஇதற் கிஃதேயாகும்
இந்தமா நகரின் மேன்மை இசைப்பரி தெவர்க்குமம்மா.

(இ-ள்) இந்தத் திருவாரூருக்கு மேலான நகரமும், அழியாத புகழில் இதற்கு ஒத்த நகரமும் இந்தப் பூலோகத்தில் வேறு கிடையாது. இதற்குச் சமானம் இதுவேயாகும். இதன் பெருமை எவருக்கும் சொல்லமுடியாது.

இந்தப் புராணக்காரர் ஒரு போடாகப் போடுகிறார். வேதம் முதலிய சிறந்த நூல்களெல்லாம் திருவாரூர் சிறந்ததென்று கூறிவிட்டதாக எழுதிவிட்டார். அந்த நூல்களுள் திருவிளையாடற் புராணமும், அருணசல புராணமும் சேர்ந்திருக்கிறதா? இல்லையா? எல்லா நூல்களும் திருவாரூரைத் தலைசிறந்ததென்று கூறுவதாக இவர் சொல்லுவது சுத்தப்புரட்டல்லவா? காசித்தல

மகிமையில் கூறியிருக்கிற கதையை மற்றொரு சமயம் அவிழ்த்து விடுகிறேன். காசி சிறந்தது. ஆனால் தங்களுடைய ஊருக்கு அது தாழ்ந்ததென்று இந்த மூன்று புராணக்காரரும் எழுதிவிட்டார்கள். இதற்குக் காரணம் ஒவ்வொரு ஊரிலுமுள்ள பார்ப்பனர் வயிற்றுப்பிழைப்புக்காகப் புராணக் கேட்லாக் போட்டு அதில் கோவிற்பெருமை, தலப்பெருமை, தீர்த்தப்பெருமை, ஐயர்மார் பெருமை, அவர்களுக்குக் கொடுப்பதால் கிடைக்கும் பலன் இவைகளை விளம்பரம் செய்து ஜனங்களை வரவழைப்பதற்குச் செய்த சூழ்ச்சியைத் தவிர வேறொன்றுமில்லையென்பது விளங்கவில்லையா? இவற்றைவிட இன்னும் முக்கியமான விஷயம் ஒன்று கவனிக்கத்தக்கது. இம்மூன்று புராணங்களும் சூதபுராணிகருக்குச் சொல்லப்பட்டதாகவும் அவரால் அருணசல புராணமும், திருவாரூர்ப் புராணமும் முனிவர்களுக்குச் சொல்லப்பட்டதென்றும் அவ்வப்புராணங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரே சூதபுராணிகர் மூன்றுவிதமாக ஒன்றுக்கொன்று பரிகாரமில்லாத முழு முரணுக் கதைகட்டிவிட்டிருக்கிற காரணமென்ன? இந்த மூன்று ஊர்க்காரரும் ஒருவரை யொருவர் சந்திக்கப் போவதில்லையென்று கருதிப் புளுகித் தள்ளினரா? அல்லது புராணக்காரர் புளுகி சூதபுராணிகர் சொன்னரென்று பழி சுமத்தினர்களா? அல்லது எல்லாரும் சேர்ந்து பொது ஜனங்களிடத்தில் கொள்ளையடிப்பதற்கு இந்த வேலையில் தலைப்பட்டார்களா? புராணம் உண்மை; அதைப் பொய்யென்று சொல்லக்கூடாதென்று கூறுவோர் இக்கட்டுரையை ஒருமுறை, இருமுறை, மும்முறை படித்து வழி சொல்லுவாராக.

"சர்ச்லைட்".

மடைப்பள்ளியில் டிரஸ்டி எடிஷன்.

மிஸஸ் ஜானகி எழுதுவது.

மேல்நாட்டிலுள்ள புத்தகக் கம்பெனிக்காரர் புத்தகங்களை இரண்டுவிதமாகப் பதிப்பிக்கின்றனர். பணக்காரர்களும் பிரபுக்களும் படிப்பதற்காக உயர்ந்த காகிதம் உயர்ந்த பயிண்டு பொன்னெழுத்து முதலிய அலங்காரங்களுடன் ஒரு எடிஷன் போடுவார்

கள். சாதாரண ஜனங்கள் சொற்பவிலையில் வாங்கிப்படிப்பதற்காக மட்டமான காகிதம் மட்டமான பயிண்டுடன் ஒரு எடிஷன் வெளியிடுவார்கள். இந்த முறையை வெளிநாட்டுக்காரர்தான் கண்டுபிடித்தார்களென்று நினைக்க வேண்டாம். ஏற்கனவே நம்முடைய நாட்டில் புராதனமாக இந்த வழக்கம் இருந்துதான் வருகிறது. கோவில்களில் செய்யப்படும் வடையில் இரண்டு எடிஷன் உண்டு. ஒன்று டிரஸ்டி எடிஷன். மற்றொன்று சாதாரண எடிஷன். டிரஸ்டி எடிஷன் வெகு சுகமாக இருக்கும். தனிநெய்யில் செய்யப்பட்டிருக்கும். புது உளுந்து. தனியான பக்குவம். சுடச்சுடக் கிடைக்கும்; ஒரு கல் இராது. ஆனால் இந்தப் பதிப்பு கொஞ்சமாகவே தயாரிக்கப்படுவதால் எல்லாருக்கும் கொடுக்கவும் முடியாது. டிரஸ்டிகளுக்கு ஸ்பெஷலானது. சாதாரண எடிஷன் பலருக்கும் தெரியும். கடலையெண்ணெயில் நனைந்து ஊறியிருக்கும். பலவருஷத்து எண்ணை மிஞ்சிமிஞ்சிப் புதிய எண்ணையும் சேர்ந்து தைலமாகியிருப்பதில் வேக வைக்கப்பட்டிருக்கும். பிழியலாம். பழய உளுந்து. அர்த்தசாமத்துக்காக மத்தியானம்செய்த வடை—சில சமயத்தில் காலையிலேயே செய்த வடை—அடுத்த நாள் பகல் 1-மணி வரை கொடுக்கப்படுகிறது. ஊசியிருக்கும். நாலும் கோத்திருக்கும். கல்லுக்குக் குறைவில்லை. இந்த வடையைச் சாமி சாப்பிடுகிறதில்லை. சாப்பிட்டாலும் அதன் கல்லுடலுக்குக் கல்வடை என்ன செய்யப்போகிறது. அதனால் சாமி இதில் கவலையெடுக்கிறதில்லை. அநேகம் டிரஸ்டிகளுக்கு வடையில் இரண்டு எடிசனிருக்கிற சங்கதி தெரிகிறதில்லை. இதில் அவர்கள் கவலை செலுத்துகிறதுமில்லை. செல்வராஜபிள்ளை கையில் சாதாரண எடிஷன் வடை கொடுக்கப்பட்டது. பகிர்ந்தார். அவரால் பொறுக்க முடியவில்லை. நேரே டிரஸ்டி வீட்டுக்குச் சென்றார். இதுதான் தங்கள் கோவில் வடை. இப்படி அக்கிரமம் நடக்கலாமா?

டிரஸ்டி:—இதென்னய்யா பெரு மோசம்! நம்மள் கோவில் வடை திவ்யமாக இருக்குமே! அடே ராமா கோயிலிலிருந்து வந்த வடையை எடுத்து வாடா.

ராமன் வடையைக் கொண்டுவந்தான். செல்வராஜபிள்ளைக்கிருந்த கோபம் சொல்லமுடியவில்லை. கோவில் மணியகாரர் வரவழைக்கப்பட்டார். வடை இரண்டையும் மணியகாரர் பார்த்

தார். பயந்து நடுங்கிப்போய் "இது இவடத்துக்காகச் செய்தது. கோயிலில் எல்லா வடையும் அப்படித்தானிருக்கும்" என்றார். "ஓகோ இது டிரஸ்டி எடிஷனோ? சரி. சரி. அந்த வடை மற்றவருக்குக் கிடைக்க வேண்டுமானால்" என்று செல்வராஜபிள்ளை கேட்டதற்கு, மணியகாரர் "டிரஸ்டியாக வருவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டியதுதான்" என்று சொன்னார். டிரஸ்டி புன்னகை பூத்தார்.

ராவணன் எப்படி முத்தங்கொடுத்தான்?

இலங்காபுரியை ஆண்ட ராவணனுக்குப் பத்துத்தலையும் இருபது கைகளும் இருந்ததாக ராமாயணம் சொல்லுகிறது. ராவணனுக்குப் பத்துத்தலையிருந்தால் அவை வரிசையாக இருந்தனவா? அல்லது வட்டமாக இருந்தனவா? கைலாச வாகனத்தைப் பார்க்கும்போது வரிசையாகவே இருந்ததாகத் தெரிகிறது. தலை வரிசையாக இருந்திருந்தால் அந்த ஆசாமி படுக்கும்போதும் தூங்கும்போதும் மல்லாக்கவும் குப்புறவுமே கிடந்திருக்கவேண்டும். பக்கவாட்டில் படுத்திருக்கவே முடியாதே! பேசும்போது பத்து வாயும் பத்து விஷயங்களைப் பேசுமா? ஒரே விஷயத்தைத்தான் பேசுமா? பத்தும் ஒன்றாகப் பேசுமா? தனித்தனியாகப் பேசுமா? பத்துவாயும் பேசினால் ஒன்றும் விளங்காதே! சாப்பிடும்போது பத்துவாயிலும் சாப்பிடுவானா? ஒரு வாயால்தான் சாப்பிடுவானா? கழுத்து ஒன்றும் தலை பத்துமாக இருப்பதால் பத்து வாயால் போடப்படும் சாப்பாடு ஒரு கழுத்திலும் ஒரு தொண்டையிலும் புகுந்து விக்கிக்கொண்டு அவன் சாகாமலிருந்த காரணமென்ன? ஒரு வாயில் சாப்பிடுவதும் ஒருவாயால் பேசுவதுமாக இருந்தால் 10 தலை வைத்திருந்ததால் ஏதாவது சுகமாக இருந்திருக்குமா? துன்பத்தைத் தவிர சுகமொன்றுமில்லையே? ஏன் மற்ற தலைகளை அவன் திருகியெறியாமலிருந்தான். சந்திர சூரியர்கள் தேவர்கள் யாவரையும் சிறையிட்டு எல்லாக் காரியங்களையும் தலைகீழாக்கிய மகா பலசாலியான ராவணன் அனாவசியமான இந்த வீண் தலைகளை வைத்துக்கொண்டு கஷ்டப்பட்டிருப்

பானு? தவிர இன்னுமொரு சந்தேகம். பெண்டாட்டி பிள்ளைகளை எந்த வாயால் முத்தமிட்டிருப்பான்? ஒவ்வொரு வாயாகவா? குறுக்குவசத்தில் 10 வாயினாலும் ஒரே தரத்திலா? ஒரு பக்கத்துக்குப் பத்துக் கைகள் ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதனாலும் அவன் சாய்ந்து படுக்கமுடியாதென்பது நிச்சயமாகிறது. படுக்கையில் மல்லார்ந்து [illegible]ழ வேண்டும். புரள முடியாது. அசையவேண்டுமானால் மல்லா[illegible]த படியே எழுந்து மறுபடி குப்புற விழுந்து படுக்கவேண்டும். இந்தக் கஷ்டத்தை ராவணேசுவரன் ஒப்புக்கொண்டு மூன்றரை[illegible] கோடி வருஷம் உயிரோடிருக்க ஒப்புக்கொண்டிருப்பானு? பத்துத்தலை ராவணன் கதையிலுள்ள இந்தக் குழறுபடைக்கு ராமாயண பக்தர்கள் பதிலளிக்கவேண்டும். என்று ஒரு சந்தேகி எழுதுகிறார்.

பலதிரட்டு.

(ஒரு பிரயாணி எழுதுவது.)

தீக்ஷதரும் பையனும்.

தீக்ஷதர்:—தம்பி! அப்பா வீட்டிலிருக்கிறாரா? வெளியில் போயிருக்கின்றாரா?

பையன்:—நீங்கள் யார்? எதற்காகத் தேடுகிறீர்கள்.

தீக்ஷதர்:—நான் சிதம்பரம். ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமானுக்குத் தங்கள் அப்பா கட்டளை என் மூலம் வைத்திருக்கிறார்? அதற்காக வசூலுக்கு வந்தேன். பார்க்கவேண்டும்.

பையன்:—நடராஜாவுக்குக் கட்டளை என்றால் என்ன?

தீக்ஷதர்:—தங்கள் அப்பா ஜன்ம நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீ நடராஜப்பெருமானுக்கு அபிஷேகம் ஆராதனை செய்து ஆசீர்வதித்துப் பிரசாதம் அனுப்பிவருகிறோமல்லவா? அதைத்தான் கட்டளை என்பது. ஒவ்வொரு மாதமும் பிரசாதம் தங்கள் வீட்டிற்குத்தான் வந்திருக்குமே! அதுதான்.

பையன்:—விபூதியும் குங்குமமும் தானு பிரசாதமென்பது? அதுதான் ஒவ்வொரு மாதமும் தபாலில் வருகிறது. அதற்கு எவ்வளவு ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும்.

தீக்ஷிதர் :—ஒரு வருஷத்திற்கு 100 ரூபா. மூன்று வருஷப் பணம் பாக்கியாக இருக்கிறது. மற்ற மரியாதைகள் பிரியம்போல் செய்வார். சென்ற வருஷம் தீபாவளிக்கு இரண்டு பட்டு வேஷ்டிகள் கொடுத்தார். அது நாற்பது ரூபாயிருக்கும். இதெல்லாம் கணக்கில்லை.

பையன் :—எங்கள் அப்பாவிடத்தில் மட்டும்தான் பாக்கியா? தங்கட்கு இதுதான் பிழைப்போ? என்று கோபமாய்க் கேட்டான்.

தீக்ஷிதர் :—இந்த ஊரில் மட்டும் நூறுபேர் கட்டளைக்காரர்களிருக்கலாம்! மற்றவர்களையும் பார்க்கவேண்டும். மற்றும் பல ஊர்களிலும் எங்கட்குக் கட்டளைக்காரர்களிருக்கின்றார்கள். என்னமோ ஸ்ரீ நடராஜப்பெருமானுடைய திருவருளால் எங்கட்கு அன்று தொட்டு இன்று வரை இதுதான் பிழைப்பு.

பையன் :—தங்கள் கையிலிருப்பது கணக்கு மூட்டையா? தாங்கள் எப்போது ஊர்போய்ச் சேருவீர்கள்?

தீக்ஷிதர் :—கணக்கு மூட்டையும் பூசைப்பெட்டியும் மடிகளும் விபூதி குங்குமமுந் தான் வைத்திருக்கிறேன். ஊர்போய்ச் சேர மூன்று மாதங்கள் செல்லும்.

பையன் :—தாங்கள் பன்னிரெண்டு பொட்டணம் சாம்பல் பொடியையும் சிகப்புக்கலர் மஞ்சக்கலர் பௌடரையும் அனுப்பி விட்டு வருஷத்திற்கு 3000, 4000 ரூபாயென்று கணக்கு எழுதிக் கொண்டு வியாபாரி மாதிரி வசூலுக்கு வெளிவந்திட்டீரே? ஏன் இப்படிக் கொள்ளையடிக்கின்றீர்? இது நியாயமா?

தீக்ஷிதர் :—மிகப் பயந்தவராய், தம்பி தாங்கள் பேசுவது சரியில்லை. பிரசாதத்தை சாம்பலென்றும் மஞ்சள் பொடியென்றும் பக்தியின்றிப் பரிகசித்துப் பேசுவது ஸ்ரீ எம்பெருமானுக்கே அடுக்காது? தாங்கள் பத்திரிகை படிக்கிறவர்கள் போலிருக்கிறது.

பையன் :—தாங்கள் ஸ்ரீ நடராஜப்பெருமானிடம் செய்யும் புரட்டுகளுக்கும் தீய செயல்களுக்கும், தங்கள் வீட்டுப் பெண்பிள்ளைகள் வீட்டுக்குத் தூரமாகும் காலத்தில் (ஓய்வுகாலத்தில்) மடித்து அனுப்பும் சாம்பல் தூள் மஞ்சள் தூள் என்ற காரணத்திற்காக ஸ்ரீ நடராஜன் கோபித்தால் கோபித்துக்கொள்ளட்டும். நீங்களும் உங்கள் வகையாரும் செய்வது மட்டும் முழுதும் நியாயம், ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமானுக்கும் சம்மதம், என்கிறீரோ? தங்கள் கூட்டத்தாரின் யோக்கியதைகளைப்பற்றி எழுதும் பத்திரி

கைகளைப் படிப்பது தவறு? அவர்கள் எழுதுவது தவறு? நீங்கள் நடப்பது தவறு? எத்தனை நாளைக்கு ஒரு குடும்பத்திற்கு வருஷம் 100 ரூபாய்வீதம் தங்கள் புரட்டுக்கும் பிழைப்புக்கும் கொடுத்து வருவது?

தீக்ஷிதர் :—தாங்கள் அதிகமாகப் பேசுகிறீர்கள். அப்பா சம் மதப்பட்டுதானே கொடுக்கப்போகிறார்கள். தாங்கள் வா பக் குழந்தை. ஒன்றும் தெரியாது

பையன் :—உங்களைப்போன்றவர்கட்கெல்லாம் "கட்ட, கட்டளை" யென்று இருந்த பொருளையெல்லாம் கொட்டியழு விட்டுப் பெருவாரியாகக் கடனையும் வாங்கிவைத்துவிட்டு அவ இறந்துபோனார். அவர் இறந்துபோன பிறகு அவர் வாழவேண்டு மென்று ஜென்ம நக்ஷத்திரத்தில் நீர் அர்ச்சனை செய்கிறீர். போதும்! போய்வாரும். நிற்காதீர்.

மந்திரத்தால் சொர்ன புஷ்பம்.

புரோகிதர் :—திதிக்கு வாங்கவேண்டிய சாமான்கள் யாவும் வாங்கிவந்துவிட்டீர்களா?

ராமன் :—சிலசாமான்கள் வாங்கவில்லை. மற்றவை வீட்டிலி ருக்கின்றன.

புரோகிதர் :—இல்லாதசாமான்களைச் சொல்லப்பா! தர்ப்பை யை வைத்து மந்திரம்சொல்லிவிடலாம். திதியை நடத்துவோமா?

ராமன் :—அப்படியானால் நான் தயாராகவிருக்கிறேன். நடத் துங்கள்.

புரோகிதர் :—(மஞ்சள் பிள்ளையாரிடம்) வாழைப்பழத்தை எடுத்துவையுங்கள்.

ராமன் :—பழம் வாங்கவில்லை.

புரோகிதர் :—சரி "கதலீபலம் சமர்ப்பயாமீ" தாம்பூலம் எடுத்துவையுங்கள்.

ராமன் :—அதுகூட வாங்கத்தான் தவறிப்போய்விட்டது.

புரோகிதர் :—அதனாலொன்றும் கெடுதலில்லை "தாம்பூலம் சமர்ப்பயாமீ" "சொர்ண புஷ்பம் ஒரு ரூபாய்" பிள்ளையாரிடம் வையுங்கள்.

ராமன் :—இப்போது கைவசம் ரூபாயும் தடைதான். அதை யும் மந்திரத்தாலே சொல்லிவிடுங்கள்.

புரோகிதர் :—அடேராமா! என்ன என்னை பரிகாசமா செய் கிறாய்! எடுத்து ரூபாயைக் கீழே வையடா?

ராமன் :—நான் முன்னமேயே யோசித்துப்பணத்தின் கஷ்டத்திற்காகத்தான் கடத்திவிடப்பார்த்தேன். தாங்கள் இல்லாதவைகளை மந்திரத்தாலுண்டாக்கிக் கொள்கின்றேன் என்றீர்கள். அதன்படி யுண்டாக்கிக் கொள்ளவேண்டியதுதான்.

புரோகிதர் :—நான் பணம்கூடவா உண்டாக்கிக்கொள்ளுகிறேன் என்று சொன்னேன். அப்படி யுண்டர்க்கிக்கொள்ள எனக்கு முடிந்தால் உன் வீட்டிற்கு நான் ஏண்டா வர்ரேன்.

ராமன் :—வாழைப்பழம் தாம்பூலாதிகள் மந்திரத்தால் வரும்போது சொர்ன புஷ்பம் மட்டும் வராதா? நன்றாய் வரும். சீக்கிரம் முடியுங்கள் நேரமாகிறது. இது முடிந்தால் வேறுவேலை பார்க்கலாம். (புரோகிதர் மிக வெட்கத்தோடு வெளியே சென்று கோபமாக நடக்கலானார்)

பாட்டுப்பாடிய சாமியார்கள்.

பரதேசிகள் :—"வாழ்வாவது மாயம் இது மண்ணாவது திண்ணம்" என்ற பாட்டைப் பாடிக்கொண்டு ஒருவியாபாரியைப் பார்த்து துட்டு கேட்டார்கள்.

வியாபாரி :—"வாழ்வாவது மாயம் மண்ணாவது திண்ணம்" தாங்கள் பாடுவது முற்றும் உண்மைதான். எனக்கும் அப்படித்தான் தோன்றுகிறது. போய்வாருங்கள்! துட்டை விரும்பாதீர்கள்!

* * *

துறவி:—"வாசற்படி கடந்து வாராதபிச்சைக்கு இங்குஆசைப் படுவதில்லை அண்ணலே" என்ற பாட்டைப் பாடிக்கொண்டே அம்மா "பசிகாதடைக்கின்றது. பிச்சை போடுங்கள்" என்று ஓங்கிக்கத்தினார்.

வீட்டுக்காரர் :—வெளியே வந்து வாசற்படிதாண்டி உமக்குப் பிச்சை இங்குவராது. நீர் ஆசைப்படாமல் போய்வாரும்.

* * *

துறவி :—(அடுத்த வீட்டிற்குச்சென்று) மற்றொருபாட்டை "அன்னவிசாரம் அதுவேவிசாரம் அதுஒழிந்தால் சொன்னவிசாரம் தொலையாவிசாரம் நற்றேகையரைப்பன்னவிசாரம்...........

வீட்டுக்காரர் :—ஏண்டா பரதேசிப்பயலே! உனக்கென்ன குறும்பா? போக்கிரித்தனமா? உனது விசாரத்திற்கெல்லாம் எங்கள் வீடுதான் கிடைத்ததோ? தாசி, வேசி வீடென்று நினைத்தாயா? "நற்றே கையரைப் பன்னவிசாரம்" என்ற அடியை மடித்து மடித்து மூன்றுதரம் பாடுகின்றாயே? இது எவன் பாடினான்

என்று ஓங்கி அறைந்தார். பரதேசியார் பாட்டு படாதபாடுபட்டது. துறவியார் அழுதுகொண்டே நடக்க ஆரம்பித்தார்.

எதுதான் உடன்பாடு.

கடவுளன்பர் :—தாங்கள் கடவுளைப்பற்றி என்ன கருதுகின்றீர்கள்? தங்கட்குக் கடவுள் உடன்பாடுதானே?

வாலிபன் :—நான் கடவுளைப் பார்த்ததுமில்லை. பார்க்க முயன்றதுமில்லை. எனக்குக் கடவுளைப்பற்றியொன்றும் தெரியாது. எனக்குத் தெரியாத ஆள் எப்படி என்னோடு உடன்படுவார்?

கடவுளன்பர் :—அப்படியானால் தாங்கள் கடவுள் இல்லை என்று கூறுகின்றீர்களா இருக்கிறாரென்று கூறுகின்றீர்களா? முடிவு சொல்லும்.

வாலிபன் :—இல்லை இருக்கு என்பது என்னுடைய வாதமில்லை? எனக்கு அவரைப்பற்றியொன்றும் தெரியாது. நான் அவரைப்பற்றிக் கவலைப்படுவதும் கிடையாது. அவர் எம்மிடம் வந்து எதையும் எப்போதும் என்றும் கேட்டதுமில்லை.

கடவுளன்பர் :—தங்கட்குப் பின் இந்த உலகத்தில் எதுதான் உடன்பாடு? கூறும்.

வாலிபன் :—இப்போது கலாசாலையில் படித்து வருகிறேன். படிப்பு முடிந்தவுடன் லண்டனுக்குச் சென்று டாக்டர் பயிற்சி பெறப்போகின்றேன். அதன் பின் உலக வாழ்வில் மக்கட்கு இன்பம் நல்குவது எதுவென்று என் அறிவிற்குப்படுகின்றதோ அதை அவசியம் தன்னம்பிக்கையோடு செய்வேன். தன் மதிப்போடு வாழ்வேன். இவைகளெல்லாம் எனக்கு உடன்பாடுதான்.

கடவுளன்பர் :—அப்படியானால் பாவபுண்ணியம், தலைவிதி, கர்மம், மோக்ஷம், நரகம் கூட கிடையாதென்று சொல்லுகிறீர்?

வாலிபன் :—எனக்குத் தெரியாதவைகளையும் நம்பத்தகாதவைகளையும் அறிவிற்குப் பொருந்தாதவைகளையும் எப்படி என்னால் உண்டு என்று கூறமுடியும். ஏட்டைப்படித்துவிட்டு "இருக்கலாம் ஒருவேளை" என்ற பழைய பல்லவி பாட என்னால் முடியாது. தாங்களாவது மேற்கூறியவைகளை நேரில் பார்த்ததுண்டா? பார்க்கக்கூடுமா? பார்த்துவிட்டு வேண்டுமானால் வாருங்கள். பின்னர் அதைப்பற்றிப் பேசுவோம்.

கடவுளன்பர் :—இப்படி எங்குபார்த்தாலும் பையன்கள்கூட நாஸ்திகம் பேசுகின்றான். கடவுளே நீ யிருந்தால் அவர்களைக் கேள்.